

עיריית רמת השרון

פרטיכל

ישיבת מועצה מן המניין, מס' 29

מיום ראשון, ו' בתמוז תשס"ו, 2.7.2006

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 29, מיום 2.7.2006

פרטיכל מס' 29 מישיבת המועצה מן המניין, אשר התקיימה

ביום ראשון, ו' בתמוז תשס"ו, 2.7.2006, בשעה 19:00

משתתפים:

מר יצחק רוכברגר	- ראש העירייה
מר מאיר דורון	- סגן ומ"מ ראש העיר
גב' נורית אבנר	- סגנית ראש העיר
מר דוד יצחק	- חבר מועצה
מר אליעזר בר	- חבר מועצה
מר שמואל גריידי	- חבר מועצה
מר משה אורי לוי	- חבר מועצה
יצחק קאול	- חבר מועצה
מר אהרון גליל	- חבר מועצה
גב' עליזה תמרי	- חברת מועצה
מר ישראל טל	- חבר מועצה
גב' אורנה אוסטפלד	- חברת מועצה

חסרים:

עו"ד יעקב (פיפו) זילברשטיין	- חבר מועצה
גב' נירה פולקמן	- חברת מועצה
גב' שירה אבין	- חברת מועצה

נוכחים:

מר הרצל נחום	- מנכ"ל העירייה
גב' אורית פפר	- גזברית העירייה
עו"ד יצחק גל-אור	- היועץ המשפטי
עו"ד אילת שושני-ג'ינו	- מנהלת מח' נכסים
אדרי' טלי שמחה אליקים	- מהנדסת העירייה
אדרי' ולדימיר לוי	- סגן מהנדס העירייה
מר טל עזגד	- ע. ראש העירייה
גב' מיכל מנקס	

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 29, מיום 2.7.2006

על סדר היום:

1. שאילתא בנושא סככות ומשתלות מסחריות בכניסה לרמת השרון, על ידי אלי בר.
2. שאילתא בנושא שילוט לא חוקי, על ידי אהרון גליל.
3. הצעה לסדר יום בנושא אנטנה בקיבוץ גליל ים, על ידי דוד יצחק.
4. הצעה לסדר בנושא חינוך, על ידי יצחק קאול.
5. אישור הסכם להפעלה והסכם תרומה לניהול פארק קוקה קולה אקסטרים רמת השרון. החומר עבר לעיון ביום חמישי 22.6.06.
6. אישור חוזה פיתוח בין עיריית רמת השרון לבית הספר רימון.
7. פתיחת חשבון בנק נפרד בבנק אוצר השלטון המקומי אשר ישמש כקרן מיועדת פרויקט מתחם הצעירים.
8. אישור חוק עזר שילוט + חוק עזר על פי אישור ועדת כספים. מצ"ב אישור ועדת כספים.
9. דו"ח רבעוני 1-3/2006.
10. אישור מתן מקדמות בגובה 50% לגופים נתמכים על פי אישור ועדת תמיכות מצומצמת.
11. בקשה לאישור תקציב מיוחד – משלחת נוער בכדורגל, ע"י ישראל טל.
12. שונות.

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 29, מיום 2.7.2006

מר יצחק רוכברגר: שלום לכולם, אני מתכבד לפתוח ישיבת מליאת מועצת העיר שמספרה 29. בפתיחת הישיבה אני רוצה, בשם כולנו, להשתתף בצערה של שירה אבין על מות אביה.

1. שאילתא בנושא סככות ומשתלות מסחריות בכניסה לרמת השרון, על ידי אלי בר.

מר יצחק רוכברגר: נושא ראשון – שאילתא בנושא סככות ומשתלות מסחריות בכניסה לרמת השרון, על ידי אלי בר. בבקשה, שאילתא. יש לי בקשה, שוב, מראש אני אומר את זה – כל אחד לשמור על הכללים על מנת שלא נגיע למצב שתצטרכו לראות את המונדיאל עוד פעם, ואין היום מונדיאל. אז אני מבקש עוד פעם, לשמור על הכללים, בצורה מכובדת נקיים את הישיבה.

מר אליעזר בר: שאילתא בנושא סככות ומשתלות מסחריות בכניסה לרמת השרון. בעקבות ההודעה של ראש העיר על מתן צו סגירה, אנו מבקשים לדעת האם לכל הסככות והמשתלות המסחריות הנמצאות בכניסה הדרומית של רמת השרון, כולל "גנים ושושנים", יש היתרי בנייה ורישיונות. במידה ולא לכולם יש את ההיתרים הנדרשים כחוק, אנו מבקשים תשובה ספציפית לגבי כל סככה ומשתלה מסחרית.

מר יצחק רוכברגר: רק לשם הדיוק, לגבי השאילתא, ב-21 בחודש העברנו אליכם את פרוטוקול בית משפט השלום שמתייחס לעניין הסככה בצומת הכפר הירוק.

מר מאיר דורון: לא אליכם, אליי.

מר יצחק רוכברגר: או.קיי, הועבר אליך ב-21, ושם בהחלטה גם רשום שב-13/9 מתקיים הליך משפטי בסוגיה הזאת. לגבי שאר המקומות, אני רוצה

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 29, מיום 2.7.2006

להודיע כאן חד משמעית, שמיום שאני נבחרתי לתפקידי כראש העירייה, לא אישרתי מעולם סככה או מקום שהוא בגדר לא חוקי. לא היה דבר כזה. יתירה מכך, כל מקום שניסו לפתוח אותו או שניסו להקים אותו, אני פעלתי נחרצות באותו רגע, בין אם זה בהליכים משפטיים ובין אם זה בהליכים של צווי הריסה.

לגבי הסוגריים של "גנים ושושנים", שוב – "גנים ושושנים" יש לו היתר לא מהיום, שנים רבות, הרבה לפני שאנחנו נבחרנו. אני חושב סדר גודל של כמעט 15 שנה, אם אני לא טועה. לכן אני עוד פעם אומר – בשום מקום ברמת השרון לא הכרתי עסק שהוא ללא רישיון או שנתתי אישור לעסק שכזה. זאת התשובה שלי.

מר אליעזר בר: האם "גנים ושושנים" עומדים במסגרת ההיתר שניתן להם?

מר יצחק רוכברגר: אני עונה לך תשובה ואמרת לך עכשיו.

מר אליעזר בר: במסגרת ההיתר. יש היתר ויש-

מר יצחק רוכברגר: אתה מוסמך, מאחר שלי אין את התשובה כרגע, אתה מוסמך אישית ללכת ולבדוק את הנושא של "גנים ושושנים" לשאלה שלך. שום דבר אני לא מסתיר בפניך, תבדוק את השאלה, אני מסמיך אותך ללכת למחלקת הרישוי שלנו או למחלקת ההנדסה שלנו, לשאול את השאלה ולקבל תשובה. ואני אומר פה את זה פתוח ויפה.

מר אליעזר בר: אין לי כלים לבדוק.

מר יצחק רוכברגר: יש לך כלים לבדוק בדיוק כמו הכלים שלי.

מר אליעזר בר: אני אקבל את התשובה של הגורמים המוסמכים, אם הם עומדים במסגרת ההיתר.

מר יצחק רוכברגר: בסדר, אמרתי לך, אתה יכול ללכת לבדוק את זה.

מר אליעזר בר: אני לא אלק עם...

מר יצחק קאול: סליחה, זה לא תפקידך לבדוק. השאלה היא פשוטה.

מר יצחק רוכברגר: תסלח לי, קאול, יש לי בקשה. אתה מנסה להשתלט על הישיבה? תרשה לי, בבקשה.

מר יצחק קאול: אנחנו רוצים לקבל תשובה.

מר יצחק רוכברגר: קאול, עם כל הכבוד, אני דיברתי על סדר ותעשה סדר, כי אני יודע שבמכללה אתה נותן סדר, נכון? זאת שאילתא של אלי ואני עונה לשאילתא. זה לא דיון.

מר יצחק קאול: לא דיון, אנחנו רק רוצים לקבל אישור שהסככות הן חוקיות. ואם הן לא חוקיות להגיד מה לא חוקי. זה הכל.

מר יצחק רוכברגר: שמעתי, עניתי. לשאילתא הבאה.

מר יצחק קאול: ואני אומר את זה ליועץ המשפטי ולראש העיר, שזה מה שאנחנו מבקשים בשאילתא.

מר יצחק רוכברגר: אתה לא יכול לומר, כי זה לא סדר היום שלך עכשיו ולא סדר הדיבור שלך.

מר יצחק קאול: זאת השאילתא.

מר יצחק רוכברגר: בבקשה ממך, עניתי לו בצורה הכי מסודרת, יפה ומנומסת. אל תקפוץ. אני אתן לך גם להתייחס ולא אפריע לך.

מר יצחק קאול: אתה לא נותן להתייחס.

מר יצחק רוכברגר: שאילתא, תלמד-

מר יצחק קאול: אתה מעוות את הפרוטוקול. אנחנו מבקשים לדעת שהסככות שפועלות הן חוקיות.

מר יצחק רוכברגר: תסלח לי, השאילתא היתה של אלי בר ואני עונה לאלי בר. אני לא עונה לך. עניתי באריכות ובמדויק ונתתי לו גם יותר מזה, את האפשרות ללכת ולבדוק אישית. למה שהוא יסתמך רק עליי?

מר יצחק קאול: זה לא התפקיד שלו לבדוק.

מר יצחק רוכברגר: אני לא אמרתי התפקיד שלו.

2. שאילתא בנושא שילוט לא חוקי, על ידי אהרון גליל.

מר יצחק רוכברגר: שאילתא בנושא שילוט לא חוקי, על ידי אהרון גליל. אהרילה, בבקשה.

מר אהרון גליל: בעקבות מכתב היועץ המשפטי המורה להוריד את כל השילוט הלא חוקי ברמת השרון, אנו מבקשים לדעת: (1) איזה שלטים ברחבי רמת השרון הם בלתי חוקיים. (2) איזה הליכים הנך נוקט על מנת לאכוף את החוק?

מר יצחק רוכברגר: אנחנו כרגע עושים סקר מקיף של כל מערך השילוט שקיים ברמת השרון. ברגע שיהיו לי תוצאות של הסקר אנחנו נפעל, יחד עם היועץ המשפטי, יחד עם המנכ"ל, יחד עם ועדת שילוט ועם מחלקת הנדסה, כדי לבדוק. והיה ואם יש שלטים שהם אינם חוקיים, שלא קיבלו היתר, אנחנו נסיר אותם. יתירה מכך, אנחנו מתכננים לעשות סדר גם עם שלטים שקיבלו רישיון בעבר, על מנת לבדוק את האפשרות לעשות סדר עם השילוט כדי שהכניסות לרמת השרון יהיו מסודרות, וגם אם קיבלו אישור, לעשות שם איזשהו הסדר כדי שזה ייראה בצורה מסודרת, בצורה נכונה. שוב, גם במקרה הזה, ברגע שיהיו לנו הנתונים בעניין הזה אנחנו נציג את זה לך, או גם למליאה ולמי שרוצה, ויתירה מכך, גם אם אתה, במידה ולא מסתפק עם התשובה שלי, שהיא התשובה הכי אמיתית, אתה מוסמך, ואני נותן לך את האפשרות לבוא למחלקה, לבדוק, לראות, לעקוב מקרוב אחרי הפעולות שאנחנו עושים. אבל בכל מקרה, אני אביא את הנתונים מיד כשיהיו לנו את התוצאות, וזה לא ייקח עוד 100 שנה, זה ייקח הרבה יותר מהר.

מר אהרון גליל: מתי אתה מעריך?

מר יצחק רוכברגר: אני אבדוק את זה עם האנשים המקצועיים שלנו, שהתחילו לעשות. המנכ"ל התחיל את התהליך הזה של בדיקה וברגע שזה יהיה מוכן הוא ייתן לכם את התשובות.

3. הצעה לסדר יום בנושא אנטנה בקיבוץ גליל ים, על ידי דוד יצחק.

מר יצחק רוכברגר: הצעה לסדר יום בנושא אנטנה בקיבוץ גליל ים, על ידי יצחק דוד.

מר דוד יצחק: כולם קראו, אפשר להתקדם.

מר יצחק רוכברגר: אז אני אענה. האנטנה הזאת נמצאת בשטח התכנון של רמת השרון, היא נמצאת בתוך גליל ים, אגב, כשלידה יש אנטנה נוספת. יש התחייבות מפורשת של חברת הסלולר להוריד את האנטנה הזאת של "סלקום" עד ה-1/8. והיה וב-1/8 לא יסירו את האנטנה, אנחנו נסיר את האנטנה בכוחותינו אנחנו. בסדר?

מר דוד יצחק: תודה.

4. הצעה לסדר בנושא חינוך, על ידי יצחק קאול.

מר יצחק רוכברגר: הצעה לסדר בנושא חינוך, על ידי יצחק קאול.

מר יצחק קאול: כמה זמן אני יכול לדבר על החינוך?

מר יצחק רוכברגר: 10 דקות.

מר יצחק קאול: אז תיקח זמן, 10 דקות אני רוצה לדבר.

מר יצחק רוכברגר: Shoot. ותשים לב שאני לא אפריע לך.

מר יצחק קאול: ההערה הראשונה, דוגמה חינוכית מצוינת של ראש

העיר בנושא החינוך – התקיים דיון של חבר הנאמנים במכללה וראש העיר שולח את יהודה קצב, שהוא עובד שכיר של העירייה, על נייר מכתבים של רמת השרון, לחבר הנאמנים, עם מכתב השמצה ארוך, מכאן ועד להודעה חדשה. כמובן ששם סך הכל צחקו והבינו למה מאיר דורון מדבר על ליצנים, בנושא הזה של משלוח מכתב כזה. אבל זו דוגמה חינוכית לא יפה, שאין לה מקום. אגב, כשראש העיר היה חבר בחבר הנאמנים ארבע שנים לא השתתף גם בישיבה אחת של המוסד להשכלה גבוהה. אז ההערה הראשונה – במקום לעשות את זה יותר טוב היה להשקיע כאן מאמצים כדי פה לעשות משהו בתחום ההשכלה הגבוהה.

הערה שניה – לאחרונה אנחנו עדים למאבקים קשים בבתי הספר, בין קבוצות הורים, מנהלים ותלמידים. אנחנו קוראים בעיתונים, דרך העיתונים, על מאבקים בגני יול"א, על בית ספר הדר – מאבק בין הורים על פיטורי מנהלת, ואני לא מביע דעה כי אני אינני מכיר את הנתונים ואת האינפורמציה שם. אנחנו קוראים גם דרך העיתונים על הזמנת משטרה לבית הספר, חקירת ילדים, גינוי חריף של משרד החינוך, ההורים. גם פה אני לא נוקט עמדה כי אני לא יודע את העובדות. גם מוזר שאנחנו קוראים על כל מה שמתרחש פה בחינוך דרך העיתונים. אנחנו פה כבר כמעט שלוש שנים, דיון רציני על נושא החינוך, חוץ מהעלבות, פגיעות, הערות ציניות, אלימות, כאן מסביב לשולחן הזה, דיון רציני על נושא החינוך שהוא כל כך חשוב, באמת לא קיימנו אף פעם.

אני רוצה להגיד עוד משהו. מערכת החינוך ברמת השרון היא ברמה גבוהה. היא מובילה בתחום החינוך כבר 40 שנה. אני עצמי הגעתי הנה לפני כ-33 שנה, לרמת השרון, בגלל המצוינות של מערכת החינוך. אבל איך אומרים? What have you done for us lately, מה נעשה בשלושת השנים האחרונות?

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 29, מיום 2.7.2006

אז קראנו, ואני מעיר כאן, בחגיגה גדולה, שהשנה עלו ציוני הבגרות באחוז וחצי לעומת לפני שנה. זה שאנחנו מובילים מול כל הערים, זה שנים ארוכות אנחנו מובילים. אני רוצה לשאול לגבי ה-25% שלא עוברים את בחינות הבגרות, למה הם לא עוברים. אנחנו כיישוב מוביל, מה צריך לעשות כדי שגם הם יובילו. כמה מהתלמידים בבתי הספר שלומדים ניגשים בכלל לבתי הספר התיכוניים, אם יש שם עלייה או ירידה. האם אנחנו יכולים לנתח ניתוח יותר איכותי את מה שקורה במערכת החינוך, מבחינת הפוטנציאל של התלמידים – מצטיינים, חלשים. אנחנו קוראים היום בעיתונים ש-20% מהתלמידים בבתי ספר עממיים יש להם ליקויי למידה, מה המצב שלנו ברמת השרון בשכבות השונות. נושא החינוך, נושא כל כך חשוב, יש מקום – ולכן שאלתי בשאלתא בפעם הקודמת, אבל במקום לקיים מסביב לשאלתא דיון אז קיבלנו את התשובות הטכניות האלה בשלוש שורות, 'שלום על ישראל', תעבור הלאה, נגמר העניין. אני חושב שצריך להתייחס לנושא החינוך באופן הרבה יותר רציני מאשר אנחנו מתייחסים.

מנהלת מחלקת החינוך, קראתי בעיתונים בשבוע האחרון, מודה – יפה מאוד, כל הכבוד – לראש העיר, על התרומה שלו למערכת החינוך. יש יושבת ראש ועדת חינוך, לא ראיתי שהיא מוזכרת. האם היא תורמת, האם היא חלק מהעניין, או שזו חלק מההודעה שהיא כבר לא שייכת לעניין, היא לא קשורה יותר, לקחו ממנה את הסמכויות, כפי שראש העיר הודיע באחת מהפגישות הקודמות, גם לחברי מועצה וגם כפי שהביאו לידי ביטוי חלק מהעיתונים. בהחלט אני רוצה לדעת מי מוביל את מערכת החינוך בעיר, מי אחראי למה שקורה במערכת החינוך. הייתי שמח שנקבל פרוטוקולים מוועדת החינוך, עם דיונים רציניים שהיו. יש היום התלבטויות לגבי פני החינוך לאן. גם דוברת וגם יולי תמיד עם הצעות חדשות משלה. איפה כל הנושאים האלה מקבלים ביטוי ברמת המועצה של רמת השרון בכל מה שנוגע למערכת החינוך?

אני רוצה להדגיש שאנחנו לא קיימנו כאן דיון רציני אחד בנושא של מערכת החינוך. ההכרזות האלה שעתיד ילדינו תלוי במערכת החינוך וכל פגיעה במערכת החינוך היא קריטית, צריך להביא את זה כאן למועצה. צריך לקבל את הפרופורציה המתאימה, את סדר העדיפויות המתאים, בדיונים שלנו כאן במועצה הזאת.

לכן, הצעת ההחלטה שלי זה לכנס מיד את ועדת החינוך הציבורית, להזמין לפגישה את ועדי ההורים, אנשי המקצוע, ללבן את הבעיות, לנקוט בפעולות, לדווח לנו על מה שקורה בוועדת החינוך בנושאים האלה בשביל לטפל בנושאים שאנחנו עד היום קוראים בעיתונים כי לא קיבלנו דיווח מפורט על מה שבאמת קורה חוץ מהדיווח של העיתונים, ואני מבקש שהצעת ההחלטה תכלול גם דיון מיוחד כאן במועצה, שעל סדר היום יהיה נושא החינוך, שיציגו אותו עם עומק, עם ניתוח נתונים איכותיים, לא רק הנושא של כמה הוא בציוני הבגרות, אלא גם איך מתפתחת מערכת החינוך, לאיזה כיוון היא הולכת מערכת החינוך הזאת מבחינת הכיוונים העתידיים ולתת לנושא החינוך את תשומת הלב המתאימה כאן במועצה הציבורית.

מר יצחק רוכברגר: בדיוק יש לך עוד דקה.

מר יצחק קאול: אני מקפיד על לוח הזמנים.

מר יצחק רוכברגר: תודה. אני רוצה לענות להצעה שלך, ברשותך.

אנחנו מקיימים דון היסטורי כל פתיחת שנת לימודים. אנחנו מקיימים דיון יסודי ומעמיק איך אנחנו רואים את מערכת החינוך לקראת השנה, אחד לאחד. אני יכול לבשר, מעבר לסיסמאות שמושמעות, ומה לעשות הן סיסמאות גם מגמתיות, אבל אני יכול לבשר חד משמעית, שאנחנו נתבשרנו שאנחנו מומלצים של מחוז תל אביב לקבלת פרס החינוך הארצי לשנת 2006. ואין לי ספק גם שאנחנו ניבחר כרשות מובילה בתחום החינוך על פרויקטים ועל מעשים שעשינו כאן בתחום החינוך, ואני חושב שזה לכבודה של המערכת,

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 29, מיום 2.7.2006

של סגל המורים ושל סגל האנשים שמובילים, ואני לא מצטנע. גם הודות למעורבות האישית שלי ושל נורית בתחום החינוך. מותר לי גם להגיד את זה. יחד עם זאת, היו בעיתונים באמת פרסומים כמו שאתה אמרת, לעניין של בעיות באיזה גן ביול"א וגם לעניין של בית ספר הדר. אני יכול לומר שאנחנו מטפלים בנושא הזה, יושבים על המדוכה, קיימנו שעות רבות של דיונים בנושאים האלה ואנחנו, יחד עם משרד החינוך, עם המפקחים במשרד החינוך, מובילים את העניין הזה ובודקים, ואנחנו לא נקיים, גם אנחנו בודקים את עצמנו תוך כדי תנועה, כדי לא לעשות טעויות תוך כדי הדרך. וכמו שאמרתי, אחד לאחד אנחנו בודקים את העניין, ותודה לאל יש לנו גם את התשובות ויש לנו גם החלטות שלנו. עם כל הכבוד לעיתונאי כזה או אחר, ויש לי כבוד לעיתונאים, עיתונאים לא מנהלים את היישוב הזה. זכות העיתונאי לכתוב מה שהוא רוצה, גם כשהוא כותב שטויות, והרבה פעמים גם יש עיתונאים שכותבים שטויות. אבל אנחנו, תפקידנו לנהל את המערכת, וכרגע אנחנו מקבלים את מלוא המחמאות, ואני לא רוצה עכשיו להפוך את זה לפרופגנדה, כי אנחנו נציג את העניינים. אבל די רק אם אני אציג את כמות הפרסים שתלמידים שלנו וסקטורים שלנו בחינוך, שזכו במהלך השנה, שזה ראוי לברכה, כמו- אני מעדיף לא לומר את זה, אבל יש, אנחנו יכולים בהחלט להתגאות במערכת ועל כך אני באמת רוצה להגיד תודה רבה למנהלת האגף שנמצאת פה, לסגל וכו'. יחד עם זאת, אני חייב לומר דבר, ובאמת אני מנסה להיות סופר עדין ולא שבמסגרת ההקנטה. אני מוכן לקיים דיונים, וזה בסדר לקיים דיונים, וגם אני מבטיח שבתחילת השנה גם יתקיים דיון. השאלה אם אתם תבואו לדיונים, כי מה שקורה, כשאנחנו בשנה שעברה למשל, קיימנו דיון כאן, בנושא למשל של פעילות הצעירים ופעילות הנוער בנושא של אלימות וונדליזם, ורצינו להציב פקחים ושוטרים. לא שוטרים אלא פקחים, בגינות הציבורית, אתם בחרתם שלא להשתתף בישיבה הזאת, בחרתם לקטרג

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 29, מיום 2.7.2006

ולא לסנגר ולא להיות שותפים למהלך. אם אתם הייתם שותפים – ואני אומר עוד פעם, באמת, אני בעניין הזה, יכולה להיות ביקורת מפה עד להודעה חדשה, אבל גם אני מצפה שכשאתם באים אז תבואו גם בתום לב, ואם אתם רוצים באמת להיות שותפים אז אהלן וסהלן, אני אשמח. אני באמת לא רוצה ללכת לפן האישי. אבל אתם הרי יודעים שגם כשמזמינים אתכם לאירועים, לפעילויות ולכל – בתחום החינוך, אני לא מדבר כרגע על דברים אחרים – אתם לא מגיעים. או לפחות רובכם לא מגיעים, או שפה ושם מגיע אחד או משהו כזה. אז באמת, עם כל הכבוד.

אבל יחד עם זאת, אני אומר עוד פעם – אנחנו שולטים בעניין, אנחנו נמצאים בשליטה מלאה בתוך המערכת, המערכת מביאה לנו כבוד, אנחנו בודקים את עצמנו, בוחנים את עצמנו כמו שאני אמרתי, ולכן לקראת ה-1 או ב-1 בספטמבר אנחנו נזמן ישיבה ואני מקווה שאתם תגיעו ותקבלו דו"ח שלם על מה שעשינו. אני יכול לומר לכם שהשנה אנחנו הולכים להקצות רק בשיפוצי קיץ במבנים של בתי הספר כ-8 מיליון שקל. זה סכום שיא שאין לו אח ורע בימים של רמת השרון. ולא רק בזה, ועם פעילויות אחרות, כמו למשל שעשינו. רק על קצה המזלג, יוזמה של רמת השרון, שהיא יוזמה – וגם פה אני לא רוצה להצטנע – כן, זו היתה יוזמה שלי לקחת את הילדים בכיתות ה', ועכשיו זה יהיה גם ה' ו-ו' ולתת להם שיעורים במסגרת שעות הלימוד הפרונטאלי, לקחת אותם וללמד אותם תנועה, יצירה, יציבות וביטחון עצמי, במסגרת של ריקודים סלוניים, ריקודים לטיניים, שאלף הורים הגיעו לשם וזו היתה חוויה בלתי רגילה לראות את זה. זה תחום בלתי רגיל של העניין הזה, ויוזמות נוספות שעשינו. יש ים של יוזמות. אז נכון שבגרות זה חשוב ונכון שבמחוז תל אביב אנחנו היום ראשוניים במחוז, וזה גם בסדר, ואני אומר לכם – אם אנחנו מדברים, לי חשוב שהילד יהיה קודם כל בנאדם, שהילד יהיה ילד טוב, שיהיה אזרח טוב, שיהיה גם תלמיד טוב. בגרות גם זה חשוב, ועובדה

שגם בבגרות אנחנו נותנים. שלא לדבר על כך, שאנחנו נתנו השנה שעת חינוך על חשבוננו, כשמערכת החינוך הארצית הורידה וקיצצה בתקציב שהיא נתנה לנו ואנחנו השקענו שעת חינוך. אני אישית מגיע לבתי הספר, מדבר עם התלמידים, משוחח איתם, כל מיני, בנושאי אקטואליה וכו'. והרשימה מאוד מאוד ארוכה. אני חושב שבאמת פה, מעבר לשיקולים של אופוזיציה ומעבר לשיקולים של מעריכים את ראש העירייה האופוזיציה או לא מעריכים את ראש העירייה, פה אנחנו מדברים באמת בתחום של הילדים שלנו, וגם בתי עדיין במערכת החינוך, אנחנו עושים הכל, ואני יכול להסתכל לתושבים ולהורים בעיניים ולהגיד להם, והם יודעים את זה, שאנחנו עושים הכל. נכון שלא רואים תוצאות בזמן קצר, אבל אנחנו עושים הכל, ובהחלט ברמת השרון יש על מה להתגאות ויש במה להתגאות, ואני אמרתי את זה גם לפני הבחירות, שמערכת החינוך שלנו היא מבין הטובות בארץ ואני שמח שהיא גם הולכת להיות הכי טובה. לכן, כמו שאמרתי, אני אזמן ישיבה והיא תהיה בתחילת השנה בעניין הזה. בבקשה.

גב' מיכל מנקס: אני רק רוצה להוסיף מילה על המסמך שחולק פה. היתה פה אמירה לגבי אחוזי הזכאות לבגרויות. תעודת בגרות וזכאות לתעודת בגרות היא בוודאי המשימה של המערכת, אבל אני חושבת שיש כאן כמה דברים, כמו שאיזיק אמר, השילוב של היכולות ומיצוי הפוטנציאל של עד אחרון התלמידים, קליטת התלמידים ואיכות תעודת הבגרות. לא כל מי שמסיים 12 שנות לימוד ויש בידו תעודת בגרות יכול להתקבל לאוניברסיטה. אז על פניו התיכון עשה את שלו, אבל לא הכין את הילד לעולם האקדמי. אנחנו גאים בנתון ששני מנהלי התיכונים, ובכתבה נתתי קרדיט אמנם לראש העירייה שאכן זו מדיניותו, אבל אני נתתי קרדיט למנהלי התיכונים שעושים עבודתם נאמנה ימים כלילות. בכל מקרה, אני שמחה שהמדיניות חלחלה עד אחרון המורים ואכן מאה אחוזים מהילדים שנה שעברה הוגשו על ידי מנהלי

התיכונים לבגרות. גם ביודעם שלא כולם יזכו את בית הספר, וזה חלק מהחישוב. אני חושבת שזו תעודת כבוד לתיכוני רמת השרון. נתון נוסף – 98% מתוך הילדים שזכאים לבגרות עוברים את תנאי הסף של קבלה לאוניברסיטאות. לא יודעת אם הנתון הזה נבדק ברמה הארצית ואני כמעט בטוחה שאין דבר כזה. תנאי הסף אומר איכות תעודת הבגרות. אותן שעות, אותם מורים, אותה השקעה ב-4 יחידות אנגלית לבגרות, לא פחות, ומינימום 3 יחידות מתמטיקה. 2% בלבד לא עמדו בדבר הזה, אני חושבת שזו תעודת כבוד. כל ילדי החטיבות, למעט שליש אחוז או פחות, עולים לתיכונים. אין היום שאלה, ומסגרות ייחודיות נפתחות בתיכונים בהתאם לשכבה ולא הפוך. וכמובן שאחוז הנשירה של רמת השרון עומד על כשליש, כשיעד משרד החינוך לעוד חמש שנים הוא להגיע ל-4% נשירה. זו מילה וחצי על אחוזי הזכאות לבגרות. אני לעולם לא ארומם את עצמי ואת המערכת שלי על ידי גינוי של אחרים, אבל אני רק רוצה, ואני תמיד מסבירה את זה, בתוך אחוזי הזכאות של העיר יש עוד שני בתי ספר שנכנסים לשקלול הזה, כרגע לא נוגעת בהם. עד כאן על אחוזי זכאות.

מר מאיר דורון: מיכל, רק כדאי שתסבירי את הירידה בתיכונים, שזה לא מהאנשים שלנו.

גב' מיכל מנקס: אמרתי.

מר אורי לוין: בהקשר למה שיצחק- על הפרסומים בעיתון. אז לפחות לגבי פרסום אחד, בנושא של גני ילדים, אז אני ישבתי מול מיכל מנקס לפני שבוע, עד 11 בלילה, בקרית הצעירים. אז אני יכול להגיד לך שאני לא הסכמתי איתה ולא עם ראש העיר על הפתרונות שלהם, אבל אני לא יכול להגיד לך שלא עשו עבודה רבה בשביל לשכנע והתעסקו בזה שעות רבות. גם עכשיו אני לא מסכים עם מה שהם החליטו, אבל אני חוזר על זה – זה לא אומר שהם לא עבדו על זה קשה. אז יש לזה שני צדדים, למה שכתוב בעיתון.

מר יצחק רוכברגר: חברים, אז כמו שאני אמרתי, אני מקבל את העניין. כמו שאמרתי, שוב, ב-1 בספטמבר תתקיים ישיבה מיוחדת בנושא הזה בנושא החינוך ואנחנו נשמח לשמוע הערות. או סמוך ל-1, זה תלוי איך שזה יוצא מבחינת שנת הלימודים.

5. אישור הסכם להפעלה והסכם תרומה לניהול פארק קוקה קולה אקסטרים רמת השרון. החומר עבר לעיון ביום חמישי 22.6.06.

מר יצחק רוכברגר: הנושא הבא – אישור הסכם להפעלה והסכם תרומה לניהול פארק "קוקה קולה", אותו פארק אקסטרים. העברתי לעיונכם ביום חמישי, ב-22/6, כפי שהתחייבתי, בערך כ-10 ימים לפני הישיבה, את כל החומר. הוספתי את כל הנתונים המתבקשים בעניין הזה, לא רק מה שאתם ביקשתם אלא כל מה שהיה רק צריך. ואני יכול לומר, וגם אמרתי את זה בישיבה הקודמת, שלא חתמתי, למרות שהמועצה הסמיכה אותי לחתום, לא חתמתי עם "קוקה קולה" אז כי חשבתי שזה לא יהיה נכון לעשות את זה, ולכן ביקשתי להעביר לעיונכם את כל הפרטים אחד לאחד. עשינו את כל מה שהיה צריך, אפילו הרחקנו לכת ופרסמנו מודעות בעיתונים כי שמענו כל מיני קולות של כאלה או של מישהו שכל כך רוצה שיהיו כאן תורמים נוספים, אז פרסמנו מודעה ואני יכול רק לומר ששמנו שתי מודעות, גם ב-"גלובס" וגם בעיתון "ידיעות אחרונות", ושיירות של אנשים, אני אומר את זה בסגיי נהור ובמירכאות, שיירות של אנשים ויזמים באו לתרום כאן כסף. לא הגיע אחד אפילו. אבל שמנו מבחינתנו ועשינו את כל המאמץ. אני אתן בבקשה ליועץ המשפטי להציג את העניין ולאחר מכן אבקש את אישור המועצה לחתימה על ההסכם. אגב, אני ביקשתי שתעירו לנו את ההערות שלושה ימים לפחות לפני

הישיבה, אם יש הערות, מתוך מטרה שנוכל לענות לכם בצורה מסודרת. עד לרגע זה לא קיבלתי אפילו הערה אחת.

עו"ד יצחק גל-אור: אני חושב שאני אוכל לעשות את זה בקיצור, כי

כבר כתבתי לכם איזשהו מכתב, חוות דעת לגבי העסקה עצמה. העסקה הזאת עצמה התחילה בעצם להתבשל, נדמה לי למעלה משלוש שנים. כבר בקדנציה הקודמת, הנבחרים עצמם, שנזדמנה להם ההזדמנות הזאת שישנו תורם, ותורמים כאלה כמו שראש העיר אמר, הם לא בנמצא, הם לא ששים לבוא לרמת השרון ולתרום כסף. כאשר היתה היוזמה הזאת נפגשנו עם היזמים ואמרנו איך אנחנו רוקמים, או איזה קונסטרוקציה אנחנו עושים לתרומה הזאת. אני מודה שהקונסטרוקציה הזאת, אנחנו בנינו אותה. כלומר, זו הצעה שבאה מטעמנו, כי ההצעה שלהם היתה במובן הזה, אני נותן תרומה, תיתן לי תמורת התמורה הזאת בעצם מקרקעין או זכות במקרקעין. אמרנו: זה לא. אנחנו מוכנים לעשות את העסקה הזאת בצורה שיש תרומה, במקום שתיתן לי כסף אז אתה תיתן לי משהו בשווה כסף. אתה רוצה לתת – התרומה היא 600,000 דולר, אנחנו לא צריכים את ה-600 במובן הזה שנוציא את זה בתקציב השוטף. אנחנו רוצים את ה-600 בשביל להשקיע את זה למען הנוער. מה אנחנו נעשה? נעשה חוזה אחד שהוא חוזה תרומה, אתה תורם 600,000 דולר, ובחוזה התרומה מוסדרים כל התנאים, בין היתר נאמר שזה פרוייקט שמההתחלה ועד הסוף הוא מבצע, על פי מפרטים שאנחנו מסכימים עליהם, הוא מתקין על האדמה מתקני ספורט, שגם הם קבועים, ואתם תשאלו אותי: נו מה, בשביל מה הוא נותן תרומה? מה יוצא לו מזה? כן, התורם, יוצא לו מזה ששמו יתנוסס על הפארק ותהיה כותרת "פארק אקסטרים קוקה קולה". וזה מבחינתו המון, שלא תחשבו, לזה בהחלט יש שווי.

אגב, היו פה, נדמה לי, קרוב ל-15 או למעלה מזה טיוטות. כל הזמן הוא רצה לשנות, עמדנו בתוקף, עד שבסוף הגענו לטיוטה שלדעתי היא טיוטה בהחלט

סבירה. היזם ביקש הרבה מאוד דברים שאנחנו לא היינו מוכנים. בין היתר מה שהוא ביקש זה להפעיל בעצמו את הפארק הזה. הוא אומר: אני נותן תרומה, אני אפעיל את זה. ברגע שאתה נותן לו להפעיל את הפארק לבד יש בזה משום מתן חזקה, יש בזה משום מתן זכויות, וזה לא היינו מוכנים. על זה, אגב, כמעט והעסקה התפוצצה, כי הוא התעקש בכל מחיר: רבותיי, אני רוצה שהעסק הזה יפעל כמו שאני מוצא לנכון, בעל הדעה הוא בעל המאה. אם אתם תפעילו את זה מי יתקע לידי שהמקום הזה יישא את שמי? ולבסוף תנהלו אותו בצורה קלוקלת. –ואנחנו אמרנו לא, מפני שאם אנחנו עושים משהו ללא מכרז, ואנחנו עושים את זה ללא מכרז, אז אנחנו רוצים שתהיה לי שליטה. אם אני עושה משהו ללא מכרז אז אני רוצה לקבוע מה יש שם. לכן, על פי ההסכם, כשאנחנו נמצא מפעיל אנחנו נמצא מפעיל בדרך של מפעל פומבי. וזה נורא חשוב, כי בהתחלה הוא אמר: אני אעשה את המכרז. לא, אנחנו נעשה מכרז, אנחנו נכתיב למפעיל את התנאים, חלק מהם כבר מובלעים בהסכם הניהול וההפעלה ואנחנו נבחר את האיש עצמו. זאת אומרת, ברגע שאני בוחר אותו לידינו, אחרי שיהיה מפעיל שאנחנו בוחרים אותו במכרז פומבי, לידו תפעל מועצת ניהול, מועצה או קראנו לה איזשהו צוות ניהול משותף – אנשים שלו, אנשים שלנו, שווה בשווה, על מנת שהעסק הזה כמובן יהיה מכובד ולא ייהפך להיות משהו שאחרי זה נצטער עליו.

פרט להסכם התרומה ישנו גם הסכם נוסף, שנקרא הסכם טיפול. הסכם הטיפול בעצם מסביר באיזה אופן הדברים האלה מופעלים. אני מקווה שאולי ירצו אז בטח הגזברית תוסיף יותר פרטים בסוגיה הזאת שנקראת משק סגור. כלומר, יפה, העסק הזה מתנהל, למי הולכים הרווחים שם? הרי שם תהיה קפיטריה או יהיה משהו, נכנס כסף, באים אנשים, משתתפים בפעילויות. זה לא חינוס. אז לאן הולך הכסף הזה? הכסף הזה ייכנס למשק סגור למען המטרה עצמה.

מה ההפסדים?

מר אורי לוי:

עו"ד יצחק גל-אור: אני מקווה שתשמעו על החלק הכספי יותר מהגזברות.

אני עונה.

מר יצחק רוכברגר:

עו"ד יצחק גל-אור: בסדר. ההסכם עצמו הוא לתקופה של 10 שנים,

כשמובהר In so many words: רבותיי, אין לך חזקה בקרקע, אין לך בעלות, אין לך זכויות קניין – כלום. אנחנו בעצם באמצעות יזם מפעילים את העניין הזה. כלומר, שלא ישתמע פה – כי בהחלט היה צריך לעשות מכרז, כי אם אנחנו היינו מקנים איזשהו זכות במקרקעין היה צריך לעשות מכרז וההליך היה צריך להיות שונה לחלוטין. לכן, אנחנו לא מדברים, אנחנו לא נפרדים מהקרקע, הקרקע היא שלנו. גם החזקה, אני לא מוסר אפילו זכות חזקה במקרקעין לצד שיפעיל את זה. אם יש שאלות, זהו.

אני רק מוסיף למה שראש הרשות אמר כאן לגבי הפרסומים – אנחנו בעצם תמיד יצאנו מהנחה שאם יימצא עוד תורם שיהיה מוכן לתת סכומים כאלה או אחרים, אנחנו ניתן לו בדיוק את אותן הזכויות, אם לא פה בכל מקום אחר. לרמת השרון יש מספיק מקומות, מספיק פרויקטים, רק אין לה מספיק תורמים. אתם חיים הרי בתוך עמנו, לא כל אחד בא ורוצה לתרום ולתת כסף. אז אם כבר יש לנו הזדמנות והקופה הציבורית מדוללת ואנחנו רוצים לעשות משהו למען הנוער, אני חושב שזאת יוזמה ברוכה. אלא אם כן מישו יבוא ויגיד: חבר'ה, אני הייתי מציע שתבנו את זה בצורה אחרת.

כן, בבקשה אלי, אני מקווה שאתה התורם.

מר יצחק רוכברגר:

לא. יש פה נטייה להישאר במילה "תרומה", כל

מר אליעזר בר:

הזמן המנטרה הזו חוזרת. תרומה זה לשם שמים. זה הסכם מסחרי לכל עניין, שיקולים מסחריים, כלכליים טהורים, ואתה בעצמך אמרת שיש להם שיקולים מסחריים בעניין. אז תפסיקו עם המנטרה הזו של תרומה, אין פה

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 29, מיום 2.7.2006

שום תרומה. אל תבלפו את עצמכם, כולם חיים בבלוף. ודווקא מיצחק, מהיועץ המשפטי, למזלך באמת, יש לי את פרוטוקול המליאה מה-6/10/02, שאתה תקפת את כל הטענות שאתה מחזק היום. אתה תקפת ב-180 מעלות, את כל הטענות האלו שאת המחזק היום אתה תקפת בצורה מאוד מאוד קשה, נמרצת, עם סימוכין, ואני ממש מצטער ששכחתי את זה. פשוט רק חלק מהדפים, חבל שאני לא יכול לצטט אותם. 'הנמר החליף את חברבורותיו'? מה השינוי פתאום בתפיסת העולם המשפטית שלך?

עו"ד יצחק גל-אור: לא, אם אתה כבר משמיע דברים כאלה, אז אני רוצה שתבסס אותם.

מר אליעזר בר: זה כתוב בפרוטוקול.

עו"ד יצחק גל-אור: כשאני אמרתי... טיוטות, אז אכן אני אמרתי. באמת עמדתי על הרגליים. הטיוטה האחרונה זו טיוטה שעברה פה את כל הגורמים המקצועיים והיא על דעת כולם. לבוא ולהציג את זה היום שאני שיניתי כאילו את התפיסה שלי, זה עיוות מוחלט. ואני חושב שכדאי שתקפיד במילים שאתה משתמש, לפני שאתה מציג אותי כאילו ששיניתי. למה סירבתי פעם ועכשיו הסכמת? אולי תגיד. אתה מוכן לענות על השאלה הזאת?

מר אליעזר בר: סליחה, אם היית נותן לי את כל המסמכים שביקשתי בזמן, ועד היום לא קיבלתי אותם-

מר יצחק רוכברגר: קיבלת טיוטות.

מר אליעזר בר: לא, סליחה. קיבלתי את השורה התחתונה. ביקשתי את כל ההתנהלות, את כל הטיוטות, את כל ההסכמים ששונו מאה פעם. קיבלתי אך ורק את מה שכולם קיבלו, את ההסכם האחרון. אז אם אתה מלין, אתה יכול להלין על עצמך.

מר יצחק רוכברגר: רק שניה, יצחק הוא עובד הרשות, ואני מבקש רק לנהוג בו בכבוד ובנימוס.

- מר אליעזר בר:** אני מדבר אליו בכבוד.
- מר יצחק רוכברגר:** כי אמרת 'הנמר החליף חברבורותיו'.
- מר אליעזר בר:** אין פה שום דבר אישי.
- מר יצחק רוכברגר:** אני מבקש.
- מר אליעזר בר:** יש לנו באמת תרבות דיון, זה בטח שלא אישי. קודם כל, העניין של התרומה היא לא תרומה, ואתה בעצמך אמרת שיש שיקולים מסחריים, אז בוא נקרא לילד בשמו. עשו הסכם, אתם יכולים להתווכח איתם לכאן או לכאן, מאה פעם, ותגיעו להבנות. לגופו של ההסכם, קודם כל, כל התשתית פה פגומה. "קוקה קולה" בעצמה נכוונה פעמיים, ולאחרונה. גם בנתניה הם הקימו פרוייקט וכבר בשלבי השלד נעצר בבית משפט, על אותו סיפור, ואני אגיד לך מה הסיפור ואני אגיד לך מה הטענה. ובניצנים זה נתקע בגלל איכות הסביבה, שלא ממש דומה, אבל זה נתקע. גם פה זה לא יתרומם, מכמה בעיות יסודיות, שהתשתית היא מאוד רעועה לעניין. קודם כל, אתה מקצה קרקע- אתה שלחת לנו, חבל שלא מצאתי את המכתב ולא צירפתי אותו גם. נוהל הקצאת קרקע, אך ורק לגופים ללא מטרות רווח.
- עו"ד יצחק גל-אור:** אין פה הקצאה בכלל.
- מר אליעזר בר:** עכשיו אנחנו נתווכח. אתה נותן אותם לעשר שנים.
- מר יצחק רוכברגר:** לא, אל תענה לו. שיגיד מה שהוא רוצה.
- מר אליעזר בר:** מותר לי להגיד.
- מר יצחק רוכברגר:** תגיד מה שאתה רוצה.
- מר אליעזר בר:** אתה מקצה קרקע לגוף מסחרי לכל עניין ועניין, אלא אם כן תשכנע אותי שזה לא למטרות רווח. ש-"קוקה קולה" הם לא למטרות רווח יהיה לך קצת קשה. שנית, העניין של הפרסום. ברור ש-"קוקה קולה" מעוניינת בפרסום, בשילוט, וכל העניין שלה לקבל את ה-Benefit של

הפרסום. והפרסום שווה את כל הכסף. אתה לא יכול לתת להם את זה, אפילו אם אתה רוצה לתת להם, מאחר וחוק השילוט- ואנחנו כבר "טוחנים" את זה ודנים בזה, כולנו מכירים פחות או יותר. בדיוק כמו שהשלט בפי גלילות נפל גם השלטים האלה יפלו, ואם את התעקר את העניין של השילוט אני לא בטוח שהם ימשיכו. ואני אומר לך בכנות, אני באמת לא מתנגד לפארק אקסטרים. ואני אגיד לך גם באיזה תנאים אני וחבריי אולי נצביע. גם העניין של המכרז – פרסמתם הצעה לציבור-

מר יצחק רוכברגר: מאיר, תעשה לי טובה. עזבו עכשיו, אף אחד לא הולך.

מר אליעזר בר: ההצעה לציבור, קודם כל היא לא חתומה, זה נורא מוזר. אבל לפי פקודת המכרזים, לפי סעיף 197, אתם כן חייבים. עדיין חייבים. ניסיתם לפטור את עצמכם אבל זה לא תופס מיס. העניין של ההסכם, מה זה "עשר שנים ולפחות"?

עו"ד יצחק גל-אור: המילה "לפחות" נמחקה. אתה קראת את ההסכם, אגב?

מר יצחק רוכברגר: לא, הוא לא קרא, אם הוא היה קורא הוא היה רואה.

מר אליעזר בר: אני קראתי את ההסכם, לא הבאתי אותו. היה כתוב "לפחות".

עו"ד יצחק גל-אור: קראת אחת מהטיוטות.

מר אליעזר בר: אז אני שמח. ה"לפחות" הוא בעייתי בצורה בלתי רגילה. שזה לפחות עשר שנים ויום. עכשיו, איזה ערביות מספקות יש לכם שהם יפעלו עוד עשר שנים? יגידו לך: לא רוצים. מה תעשה? זו שאלה שאני משאיר אותה בסימן שאלה.

מר יצחק רוכברגר: אז זה שלנו. הרווחנו 800,000 דולר.

מר אליעזר בר: לא, להפך. אם אתם מדברים על רווח והפסד, הסיכון, ואני אקרא לו גם כן בסימן שאלה, הסיכון היחיד של "קוקה קולה" תחום ל-700,000 דולר. הסיכון של העירייה הוא בלתי סופי. גם בעניין של השיפוי וגם של הביטוח, והם עשויים עוד להרוויח. הם יתחילו להקים את זה ב-700,000 דולר, נגיד וזה לא יתרומם, מי שיספוג את ה-700,000 דולר לפי ההסכם הזה, כל שנה זה 70,000 דולר כפול האיקס שנים שזה לא הופעל. כלומר, הסיכון של "קוקה קולה" במקרה הכי קיצוני, תרחיש הכי דיוני, הוא 700,000 דולר. העירייה הוא בלתי סופי.

עו"ד יצחק גל-אור: אפשר לענות לך?

מר אליעזר בר: תן לי להשלים את הכל, חבל שניכנס לזה. השאלה שמתעוררת – למה "קוקה קולה" דווקא? איזה יתרון סגולי יש ל-"קוקה קולה" בפארק אקסטרים? באמת, אני שואל שאלה רצינית. אולי תשכנעו אותי שבטוקיו יש להם פארק. אולי, אני לא יודע. אבל איזה יתרון יש דווקא ל-"קוקה קולה"? למה לא עיריית רמת השרון תקים לעצמה, מאחר והתיעול והחנייה ומה שכתוב שם, למעשה כל ההוצאות הנלוות בהסכם חלות על העירייה וכל מה שמרוויחים זה 700,000 דולר, וזה לא "קוקה קולה", הם גורם צד ג'. למה העירייה – וזה באמת מופנה אליך, לא אליו, הוא היועץ המשפטי – למה העירייה בעצמה לא תממן את זה מכיסה? מאיר, כמה זה 700,000 דולר בכספים?

מר יצחק רוכברגר: תעשה כפול 4.5.

מר אליעזר בר: אני סומך עליו, אחר כך הוא יעיר לי.

מר מאיר דורון: 5.25 מיליון.

מר אליעזר בר: למה העירייה, שיש לה עודף תקציבי בפיתוח של 26 מיליון שקל קראתי, למה היא לא תשקיע את זה בעצמה? למה היא לא תעשה את זה בעצמה? מה הבעיה? מי מפריע? יש פה כל כך הרבה כסף, מוציאים

מסביב, ההוצאה היא פי כמה מסביב. על החלק השולי מתעקשים על "קוקה קולה".

גם הסכם המעורבות שלהם בהחלטה איך לנהל, מי ינהל. מחר הם יחליטו – ולא שאני מתנגד – להקים מופע רוק, או מופע זיקוקים, או מופע על האש. תן לעירייה שתעשה את זה, תוציא את זה למפעל למפעיל חיצוני ונגמר הסיפור. מה הבעיה? 700,000 דולר? זה לא בשמים. אנחנו לא העירייה הנזקקת שיגידו אנחנו באפס תקציב. יש את הכסף.

מר יצחק רוכברגר: אז למה לא הבאת לנו עכשיו? היית מביא...

מר אליעזר בר: אני לא צריך להביא, אני אומר שאתה תעשה את זה.

מר יצחק רוכברגר: תיכף אני אגיד לך איך אני אעשה.

מר אליעזר בר: אתה תעשה אותו דבר, חוץ מה-700,000 דולר. תכניס את היד, הכיס מספיק עמוק, 700,000 דולר, תוציא את זה למפעיל חיצוני. אתה יודע מה? גם לא מפעיל חיצוני, או המתנ"סים או אגודת הספורט, אם אתה שואל אותי, אבל זה ויכוח אחר לגמרי. אחד משני הגופים האלה הוכיחו את עצמם בפרוייקטים וזה לא גדול עליהם. אני באמת שכחתי את החומר, אז כנראה שכחתי חלק מהדברים, אבל אם מישהו אחר רוצה להוסיף עליי אז אני אשמח.

מר יצחק רוכברגר: ברשותך, אני אענה לך, יצחק גל-אור יענה וגם מאיר דורון ישיב לך. אני אגע בסיפא של הדברים שלך, למה העירייה לא עושה את זה מכיסה היא. אני יכול לומר לך דבר אחד, ושידעו פה החברים. "קוקה קולה" היו פה, "קוקה קולה" הרים למכשלות שאתה מערים. "לשאלות הקיטבג", אני קורא לזה במירכאות. אתה יודע מה? אני חוזר בי מהמשפט הזה. לשאלות התמוהות שלך, וגם חלקן לאחר שאתה קיבלת הסברים, וקיבלת הסברים כי שלחתי לך את זה לפני זה ואתה גם מעלה את

זה עכשיו. אני אומר לך דבר אחד – פארק אקסטרים ברמת השרון יוקם. לי, מבחינת קלקולציה, עדיף שיבוא גוף שיתרום את הכסף. אני אומר לך, גוף שהוא מביא את הכסף. גוף שהוא מרים את הנושא. "קוקה קולה" דיברו איתי, אני שם לך את הדברים על השולחן, שיהיה דבר ברור אחד לאחד. "קוקה קולה" ערים לשאלות שלך, ערים לזה שאתה מנסה להכשיל, לטעמי, וגם לטעמם, שאתה מנסה להכשיל את הפעילות של "קוקה קולה". אני אומר לך שגם אם יהיה מצב, לאחר שהיועץ המשפטי עבר על כל ההסכם, עבר על הטיוטות, עבר על הכל אחד לאחד והביא לאישור, הביא את העניין למועצה מתוך מטרה שהמועצה תחתום על ההסכם עם "קוקה קולה", והיה ואתה תטרפד את זה מסיבות כאלה ואחרות שהן אינן ממין העניין, אני אומר פה קבל עם ועדה, פארק אקסטרים יקום ברמת השרון, השאלה מתי זה יקום, זאת הנקודה. אני לא רוצה להישמע כזה, אני רק אדאג שהתושבים ידעו שהפארק נפל והתעכב בגלל יוזמה של אדם מסוים, כי אתה שאלת את השאלה, וזה אתה, כי אתה שאלת את השאלה גם בישיבה הקודמת ולפני זה ואמרת דבר אחד: למה אתם לא נותנים הזדמנות שווה לכל אחד?

מר אליעזר בר: זה חלק מהטענות.

מר יצחק רוכברגר: אז עשינו, אז שמנו ופרסמנו.

מר אליעזר בר: לא מספיק טוב.

מר יצחק רוכברגר: לא ראינו מישהו מציע. מה אתה רוצה? שנשים את

התמונה שלך בתוך המודעה?

מר אליעזר בר: לא, אני אומר שאתה תשקיע את ה-700,000 דולר.

מר יצחק רוכברגר: אנחנו מקבלים 800, הורדנו את זה ל-600, והקצינו

גם שטחים על מנת לעשות פעילויות לבני הנוער. הנוער שלנו צריך לקבל את

הדבר הזה, מדברים על זה הרבה הרבה זמן. חברת המועצה לשעבר, נעמי זהר,

שיושבת כאן, בקדנציה הקודמת היתה מבין אלה יחד איתי שרצינו את הדבר

הזה וניסינו לדחוף את זה קדימה ככל שניתן, וזה נתקע מכל מיני סיבות שלא הביאו את זה נכון למועצה.

מר אליעזר בר: על אותן סיבות.

מר יצחק רוכברגר: תוקנו.

מר אליעזר בר: לא.

מר יצחק רוכברגר: סליחה, כל הערה שלך אתה חושב שהיא הערה-

מר אליעזר בר: אז למה אתה חושב שזה יפול?

מר יצחק רוכברגר: אני אגיד לך ממה זה יכול ליפול. אם היועץ

המשפטי אומר לך ואומר לנו שהנושא נבדק, כל הסוגיות נבחנו- כי אתה הרי האשמת בפעם הקודמת, האשמת שהקרקע היא קרקע של מינהל וצריכים לעשות הליך, והתברר לך, צירפתי לך- הקרקע היא קרקע שלנו, ומי שנתן היתר לקרקע הזאת עוד בתקופה הקודמת זה היה אבנר גולן, שנתן היתר לצורך אקסטרים. אתה בשלך. הקרקע לא שלנו, הקרקע לא שלנו. עכשיו תראה, אין לי בעיה שתשמיע הערות ככל שהן הערות בונות, אבל סתם לזרוק מילים באוויר? אומר לך היועץ המשפטי, עם כל הכבוד, אתה רק סטודנט למשפטים. אומר לך היועץ המשפטי המכובד שלנו, אומר לכם שהנושא נבחן אחד לאחד. אני מצפה שבעניין כזה אתם ההפך, תגידו: זה למען הנוער ואנחנו ביחד. זאת הנקודה. אבל אני אומר לך יותר מזה.

מר אליעזר בר: תוריד את השילוט, אני בעד. תוריד את השילוט,

תתחם את זה לזמנים – אני בעד.

מר יצחק רוכברגר: הוא הסביר לך דבר אחד. אני לא מוריד שום דבר

מסיבה אחת, כי זה לא שילוט. היועץ בדק את זה ועברנו את זה. אתה יודע מה? אני אגיד יותר מזה. היועץ התעקש על זה שזה לא יהיה שני מטר למשל, אלא שזה יהיה מטר וחצי בהגדרה שזה לא יהיה שילוט אלא יחד עם רמת השרון. מה רוצים לעשות פה, טוב לנוער?

- מר אליעזר בר:** הם רוצים לעשות שילוט, העסק שלהם כלכלי.
- מר יצחק רוכברגר:** אני מעביר את זכות הדיבור. אני הרי יודע שאני לא אשכנע אותך, כי המטרה שלך זה להפיל את הנושא. תפיל את הנושא, זה בסדר. אבל תדע לך רק-
- מר אליעזר בר:** אני יודע.
- מר יצחק רוכברגר:** תושבי רמת השרון ידעו שהפלת את הנושא של הנוער.
- מר אליעזר בר:** תושבי רמת השרון אינטליגנטים מספיק.
- מר יצחק רוכברגר:** אני יודע מי אינטלגנטים, אבל אני לא רוצה להתנצח איתך.
- גב' נורית אבנר:** כל אדם שנותן תרומה-
- מר אליעזר בר:** אין תרומה.
- גב' נורית אבנר:** כל אדם שנותן תרומה יש אינטרס שעומד מאחורי זה. גם מי שנותן כסף.
- מר אליעזר בר:** אין בזה תרומה של שקל.
- מר מאיר דורון:** אלי, אם אני אומר כעת, ואמר את זה ראש העיר, אתם תגידו ל-"קוקה קולה" אין עניין, יש הרבה שרוצים. אתם תודיעו שאתם נגד, שאתם חברי האופוזיציה נגד, אתם נגד ש-"קוקה קולה" תיכנס, מבטיח לך, כולם מה שיעשו כאן את החוזה הכי טוב, לא יהיה. אתם יכולים להודיע שאתם נגד, לא יהיה "קוקה קולה", "קוקה קולה" אין לה עניין לריב עם מישהו. נותן תרומה, התרומה היא גם אם אתה נותן דברים שהם לא ממשיים. אתה לא נותן שווי, אתה נותן להם פרסום או דברים כאלו.
- מר אליעזר בר:** זה כסף, אמרת...

מר מאיר דורון: "נוקיה" עשו אולם, קיבלו רצועות "נוקיה" וכל

הדברים, מפרסמים את זה בכל המודעות, "נוקיה", אצטדיון בלומפילד, עיר המזון, עיר הבירה, עושים את כל הפרסום עם כל השלטים.

מר אליעזר בר: נתת דוגמה מצוינת שהיא בדיוק הפוכה. "נוקיה"

לא כתוב לה מילה על יד אליהו.

מר מאיר דורון: כתוב.

מר אליעזר בר: איפה "נוקיה"? אני מכיר, הייתי ביד אליהו.

"נוקיה" היא דוגמה מצוינת.

מר יצחק רוכברגר: אם אתה תצליח, אתה וחבריך, אם וחבריך, אני לא

יודע, אני אקח הלוואה של 800,000 דולר, אתה תאשר את ההלוואה?

מר אליעזר בר: אתה לא צריך הלוואה, יש לך 26 מיליון שקל

לפיתוח. זה בדיוק מיועד לזה.

מר מאיר דורון: זה לא מיועד לזה.

מר יצחק רוכברגר: איזה מזל שאתה לא מנהל את העירייה.

מר אליעזר בר: למה, פתאום אין לך?

מר מאיר דורון: אלי, עם כל הכבוד, יש כאלו שעברו כמה שנים

בפארקים עירוניים, בכל העולם אגב, "קוקה קולה" יש להם שני דברים שהם

עושים בעולם – זה מוזיקה ופארקים אקסטרים. בהרבה מקומות הם עושים

את זה בעולם. תבקש מהם לעשות היכל הספר הוא לא יעשו. תבקש היכל

הספר, תראה. הם עושים רק שני דברים – מוזיקה ואקסטרים. לבוא להרוס

את זה? מה זה, 3 ורבע מיליון שקל הולך ברגל? אתה אומר תיעול, התיעול לא

בא בגלל שזה "קוקה קולה".

מר אליעזר בר: אתה עושה חניה.

מר מאיר דורון: תן לי דקה, אני לא הפרעתי לך. הדברים האלו צריך

לעשות. הם לא עושים את זה בשביל עובדי "קוקה קולה", הם עושים את זה

בשביל הנוער שלנו. יש אפשרות בלתי חוזרת, בלתי רגילה, לקבל משהו למען רמת השרון. אני אראה לך שבכל הערים, וכל אחד יודע, יושב משמאלך בנאדם שמכיר את הנושא גם בירושלים וגם במקומות אחרים, אפילו קוראים אולמות, במרכז גולדה, בכל המקומות האלו, קוראים אולמות על שם תורמים. מרכז הסרט, הסינמטק, כל הדברים האלו על ידי תרומות, כשברך כלל ה-Matching מגיע בין 50% ל-60%.

אלי, אתם לא צריכים לעבוד קשה. לא יעזור לא גל-אור, לא איציק ולא שום דבר. תגידו שאתם לא רוצים – הם לא יבואו. הם ילכו למקום אחר.

מר אליעזר בר: הם יבואו כמו טאטאלע, כמו שהם איימו שאם ייצא מכרז הם לא ישתתפו – הם משתתפים. הם לא נסוגו.

מר יצחק רוכברגר: אתה חושב שהם רוצים בכוח?

מר אליעזר בר: לא בכוח.

מר מאיר דורון: אני אמרתי את שלי, אלי יגיד את שלו. אתה פעם כעסת שמפסיקים אותך, לא דיברתי תוך כדי הדברים שלך. אם יהיה דבר משפטי שהוא לא סגור אז אפשר לראות. מה אתה מסכן? אם היית אומר לי: אני מקים משהו ל-"קוקה קולה". אני מסכן פארק שאתה מציע שאנחנו נשלם את כולו. אז את הדברים האלו אפשר תמיד לעשות, ככה גם לא יהיה- אנחנו מקבלים תרומות מהטניס בבית ספר רימון וכל הדברים האלו, יפילו דבר אחרי דבר, אנחנו נישאר רק עם הכוחות. בכל העולם זה נהוג, בערים הכי עשירות בעולם יש תרומות. איך נקרא המגרש המרכזי בלוס אנג'לס? "סטייפלס". תבדקו אותי אם זה נכון או לא. זו חברת הסיכות. וכך הלאה. בכל מקום שאתה רוצה שאני אלך איתך, בכל האולמות, בכל המקומות, האצטדיונים, בטורונטו, בכל המקומות. אז בואו נארוז את הדברים ונגיד: רמת השרון לא נקבל את התרומות. מה אתה נותן? 10 שלטים, בתוך זה הכוונה? אם השלט לא יהיה חוקי כלפי כביש 5 לא נשים אותו. אפשר לעשות

את זה. אבל בוא נתאחד לפחות שאנחנו הולכים על הדבר הזה. אתה רוצה לתקן פה משהו? שב עם היועץ המשפטי, אפשר יהיה לתקן. אל תחבלו באפשרות שלנו להשיג משהו מעבר לתקציב שאתה ואני משלמים את המסים. זה מה שהיה לי להגיד.

עו"ד יצחק גל-אור: נגעת בשתי נקודות, ובצדק. אתה בא ומעורר את השאלה של שילוט, אתה מעורר את השאלה של פרסום. אני הייתי ער מאוד לעניין הזה. בוורסיות הראשונות הם באמת רצו שלטים של פרסום, אני חושב שכל כך התעקשתי שאפילו גורמים בתוך העירייה אמרו לי: יצחק, אתה כיועץ משפטי מכשיל לנו את כל העסקה. ואני עמדתי, כי אמרתי: לא, זה לא יהיה אתר פרסום, לאתר פרסום תעשו מכרזים. שלטי הכוונה התחילו עם שלטים של 2.5 מטר. הכתבנו להם יחד עם המהנדס 96 ס"מ עגולים, מה שאתה רואה בכל עיר, כשאתה נכנס, באמצע כשאתה נוסע ישנו שילוט על איזה חגיגה או משהו.

מר יצחק רוכברגר: עם רמת השרון.

עו"ד יצחק גל-אור: עם סמל עיריית רמת השרון, שיהיה הכוונה. לא פה, אל תעשה פרסום על חשבוננו. עכשיו, הם רצו לעשות על הגשר פרסום. מחקנו להם. אמרו: אין גשרים, אל תעשו פרסומים. זה לא מכרז לפרסום. זאת אומרת, הגענו למצב שמבחינת הפרסום, הפרסום הוא שלטי הכוונה. ואתה עוררת שאלה שהיא באמת כאילו מציקה, אבל פתרנו אותה.

שאלה שניה שהציגה לך וראית מאוד שחורות – ואני אומר לך, על כמה שחור שאתה ראית אני ראיתי את זה שחור פי 3. מה הכוונה? אתה אמרת: מה קורה אם האנשים האלה לא מפנים? הנה, מתנהל העסק והם לא רוצים לפנות, מי יתקע לידינו? זו הסיבה שאני התעקשתי: אדוני, אני לא נותן לך זכויות בנכס, ואז אני אגיש תביעות פינוי כי הם פתאום לא רוצים לפנות. הנכס הוא שלי,

אני שולט בו בכלל. אני לא מוסר אפילו חזקה. תהיה ער לה, אולי זה ניואנסים קצת-

מר אליעזר בר: חזקה ל-10 שנים אתה נותן.

עו"ד יצחק גל-אור: אני נותן להם פרסום ל-10 שנים, אני לא נותן שום חזקה. המפתחות הם שלי. יותר מזה, אמרת: תראו, הייתי מסכים לכל הפרוייקט הזה אם הסוגיה הזאת של שילוט תיפול. הסוגיה של שילוט נפלה. כל החששות שלא נוכל לפנות אותם, זה נופל, מפני שאני שולט. ואמרת: או.קיי, תעשו לבד, אתם יודעים מה? עזוב את התרומה, תמצא לך מישהו שיבצע. מצאנו מישהו שיבצע – אנחנו. אנחנו עושים מכרז פומבי מטעמנו למישהו שמפעיל, ואני מכתוב לו מה שאני רוצה.

מר אליעזר בר: אתה מדבר על ההקמה?

עו"ד יצחק גל-אור: על ההפעלה. מה זה הקמה? הקמה זה ששם את המתקנים שלו, נגמר. מאותו רגע אני שולט. כמו שאתה שולט בכל פרוייקט שיש לך. אז כמוך ראיתי דברים שחור, ניסיתי שהשחור הזה, שלא נמצא את עצמנו עם אותן החששות שאתה דואג להן.

מר אליעזר בר: אז המחלוקות הן לא מסובכות. המחלוקות עומדות על שתיים: על פינוי עם ביטחונות מספקים, אנחנו מדברים של שילוט, שלא יהיה שילוט.

מר יצחק רוכברגר: אבל לא צריך.

עו"ד יצחק גל-אור: אם אני אגיד לו: תן לי ביטחון לפינוי, אני נותן לו חזקה. ברגע שרציתי ביטחון סימן שהסכמתי שיש לו חזקה. אני לא מוכן.

מר אליעזר בר: אני סומך עליך שתמצא את הניסוח המתאים.

מר יצחק רוכברגר: הם מצאו.

מר אליעזר בר: עם ביטחונות מתאימים לאי פינוי בזמן, תוריד את השילוט לגמרי למעט שלטי ההכוונה של תשעים וכמה סנטימטר שאמרת, ואם זה תחום בזמן.

מר יצחק רוכברגר: אני הרי לא משפטן. אתה שומע שהיועץ המשפטי אומר לך שלצורך הנושא הזה לא צריך שום ביטחונות מסיבה אחת, כי ברגע שהוא נותן ביטחונות הוא כאילו אומר שיש חזקה על השטח. יתירה מכך, אותה קבוצת ניהול שתיבחר היא קבוצת ניהול משותפת עם העירייה ביחד, לכן הכוח למעשה הוא אצלנו. לכן זה נופל לחלוטין ואין שום מקום בכלל למצוא איזושהי ורסיה אחרת כדי לעשות איזה דבר כזה ואחר כך לעגן את השטח כאילו שהוא שייך להם. בשום פנים ואופן. אין להם דרישה כזאת ואנחנו גם לא נעשה את זה אנחנו. אין שום מקום לעשות את זה.

לגבי הנושא של השילוט – מעבר למה שיצחק אמר לגבי השילוט העגול והשילוט הגדול שהיה בהתחלה, שלטי הכוונה, ויצחק הגדיר את זה שלטי הכוונה בדיוק על פי החוק, על פי מה שהוראות החוק קובעות, או התקנות שקובעות מה זה שילוט הכוונה. הם רצו הרי בתוך ההסכם לעשות שילוט על הגשר בין תחנת הדלק לבין הכפר הירוק, והורדנו את זה. כי זה בדיוק מסוג הדברים שאמרנו פרסום, והורדנו את הדברים האלה. לכן אתה קיבלת כאן תשובות, אבל אתה מקבל תשובות ואתה חוזר עוד פעם: תנו לי עוד פעם תשובה. אבל אנחנו לא ניתן לך תשובה שאתה רוצה שהיא לא קיימת. זאת התשובה האמיתית. אין להם חזקה ולא תהיה להם חזקה. בבקשה, יצחק.

מר יצחק קאול: אני הקשבתי קשב רב, אני רוצה להעיר כאן איזושהי הערה. אנחנו מהאופוזיציה לא באים ומעלים נושא ושלוש על ישראל, הצבענו והלכנו. מותר שלדיון כזה, כמו פארק אקסטרים ברמת השרון, מותר, אחרי שהיו 7 טיוטות של היועץ המשפטי, שנשב כאן במועצה, נשאל שאלות, נשאל קושיות, אולי גם אנחנו לא מבינים מספיק, אולי גם

אנחנו רוצים עוד הסבר. מותר שיהיה פה דיון של חצי שעה על פארק אקסטרים.

מר יצחק רוכברגר: מי מגביל אותך?

מר יצחק קאול: לא, כועסים. הוא העיר הערות בנימוס רב. הוא

אמר: אני חבר מועצה, רואה את ההערות האלו.

מר יצחק רוכברגר: קיבל תשובה, בסדר.

מר יצחק קאול: לא, אז אומרים לו כבר: אתה מכשיל, ואם תכשיל

תושבי רמת השרון ידעו. מה, ואם אנחנו נכשיל אנחנו מתביישים שידעו? אם אנחנו מכשילים אז יודעים. מה קרה?! מותר לקיים דיון, מותר לקיים ויכוח, מותר שיהיו חילוקי דעות, מותר לשאול שאלות, ואחר כך עוברים הלאה. זה הכל. אז זה מה שהוא העיר כאן. אני חושב שכל ההערות שלו היו לגיטימיות, והנה אנחנו אומרים כאן, "קוקה קולה", אני אומר לך, חברה מפוארת. לעשות שיתוף פעולה עם "קוקה קולה"? יוצא מן הכלל. כמה חברות כאלה כמו "קוקה קולה" יש? אבל אדוני היועץ המשפטי, אנחנו לא עורכי דין. זה באמת אתה צריך לשמור עלינו שכל מה שכאן נעשה חוקי. נקודה. זו האחריות שלך, כך אני רוצה שיהיה כתוב בפרוטוקול. אחריות שלך, זה בהחלט בסדר, שאתה תבוא ותגיד: בדקתי את הכל, ראיתי את ההסכמים, הקרקע, המכרזים, הזה, שזה תקין. כולל הגזבר, מה שאחראי הגזבר, כדי שאנחנו נדע שזה תקין הדברים האלה.

יש לי כמה הערות נוספות. בהחלט אני חושב שצריך לדאוג לתושבי רמת השרון שיהיה סעיף – אם יש אז אני שמח – שידאגו לתת להם איזושהי הקלה לעומת תושבים אחרים. איך אומרים? ראה נושא הקאנטרי קלאב, שאנחנו לא יודעים אם כן או לא מקבלים הנחות. ראוי שיהיו לנו הנחות. אז אם זה ישנו טוב. אני גם לא אפיל את זה בגלל זה, אם תחשבו שלא צריך.

מר מאיר דורון: אתה חושב שצריך את זה?

מר יצחק קאול: אני חושב שכן.

עו"ד יצחק גל-אור: הוא צודק. כשנעשה את המכרז עם המפעיל ניתן לחשוב על התנאים האלה.

מר מאיר דורון: רציתי לשמוע את העמדה, אם הם חושבים בעד.

!!!: בעד.

מר יצחק קאול: בעד אני חושב. אני חושב שכמו שצריך להקפיד גם בקאנטרי קלאב. קראתי את התשובה המטומטמת הזאת שהוא אומר: רגע, הורדנו ועשינו לכל עם ישראל אותו מחיר כמו לתושבי רמת השרון. שמחת זקנתי. מה שאתה עושה לכל התושבים, לרמת השרון תיתן קצת פחות. ולכן פה צריך להקפיד על זה, זה ראוי שזה יהיה בתוך העניין הזה.

דבר שני, להקפיד, דווקא בגלל מה שקורה עם הפרסום, זה אתה כיועץ משפטי – לוודא שכל מה שכתוב לא יהיה נוגד לחוק, שזה יהיה בסדר מבחינת הפרסום. מבחינתי, מה שאתה אומר, אתה איש המקצוע פה. אתה תגיד שזה מה שצריך – אני מקבל את זה. אני פה בשביל לראות שאם אתה אמרת בסדר, מבחינתי זה בסדר, זה הכל. אנחנו לא עושים פה איזה תרגיל פוליטי בעניין הזה.

עו"ד יצחק גל-אור: שלא יהיה שילוט בדרכי...

מר יצחק קאול: נכון. אתה בהחלט צריך לדאוג לזה, שאם זה לא

תקין אז לא. אם זה תקין מה שאפשר, לעשות, בסדר.

הערה הבאה שאני רוצה להגיד, שאני שמח שתיקנו אותה, שבאמת זה לעשר שנים. עד עשר שנים, ושלעירייה יש זכות לצאת, אם היא רוצה לצאת. זה התפקיד שלנו לראות שאנחנו שומרים שאם עושים שם דברים משוגעים שלא מתאימים לעירייה, אז שהיא תוכל להיפרד מה-Joined venture הזה, ואז זה לגיטימי לעשות את זה.

לכן, אם אני מוסיף עוד הערה אחת, ואם ההערות האלה לא מטופשות והן מקובלות, אז אנחנו רוצים להתקדם, אנחנו לא רוצים לתקוע.

מר מאיר דורון: אנחנו רוצים שזה יהיה פה אחד, אם אפשר.

מר יצחק קאול: זה ברור לנו. נושא כזה, גם מבחינת "קוקה קולה",

זה לא מתאים שפה יתחילו לריב על העניין. לכן אני מציע שאת זה תעגנו. אם אתם אומרים שאפשר לעגן את מה שאמרנו, ולא אמרתי פה שום דבר שזה לפוצץ את זה.

מר מאיר דורון: עיגנו את זה.

מר יצחק קאול: אז אני מציע שתקבלו לעגן את זה, ואם תעגנו את

זה נלך על זה ביחד. אנחנו רוצים ללכת על זה ביחד.

מר אליעזר בר: שבוע הבא נפגשים עוד פעם.

מר יצחק רוכברגר: יצחק, אתה רוצה לענות לקאול?

עו"ד יצחק גל-אור: לא, אין לי מה לענות.

מר יצחק רוכברגר: לפחות שאתה עומד אחרי ההסכם.

עו"ד יצחק גל-אור: לא רק שאני עומד, אני כתבתי את זה. לאור האמור

אינני רואה מניעה לאישור ההסכמים, זה חתום על ידי. נדמה לי שטוב שמיעה ומראה עיניים ביחד.

גב' אורנה אוסטפלד: לפי ההערות יש לך מה לשנות?

עו"ד יצחק גל-אור: לא, אין לי מה לשנות. מה שהוא אמר: רבותיי,

תקפידו שהשילוט יהיה שילוט חוקי. ובצדק. זאת אומרת, שלא מסכמים היום ככה ושפתאום בעת הביצוע יהיה איזשהו שילוט שאחר כך יעמוד באיזה דרך בין-עירונית. השאלות האלה לא אליי, זה צריך להיות לכיוון אנשי הביצוע, שכל דבר ייעשה ובלבד שזה יהיה בהתאם לחוק.

מר אהרון גליל: אני מבקש לחדד נקודה שהיא לא כל כך משפטית,

היא יותר נקודה שלנו. בפרוייקטים כאלה, במקומות אחרים, חלקם אני קצת

מכיר מקרוב, יש נטייה תמיד בלהט העשייה שהמפעיל, או במקרה זה התורם, הולך לכיוונים רצויים לו ולא כל כך לכיוון הרצוי לנו. אני שואל עד כמה תהיה לנו מידת התערבות, לא לחכות בסוף ה-10 שנים ולהגיד לו להפסיק, אלא במהלך ההפעלה, האם תהיה לנו בכל זאת איזושהי אפשרות להתערב.

מר מאיר דורון: כל מתקן יהיה באחריותנו, כל מתקן אנחנו נאשר.

כל דבר, החל משולחנות בבית הקפה כלה במתקן.

מר אהרון גליל: אני לא מדבר על מתקנים, אני מדבר על ניהול.

עו"ד יצחק גל-אור: יהיה מכרז, אנחנו נעשה מכרז.

מר אליעזר בר: שבתוך בית הקפה שבתוך המתחם, ראיתי

בשרטוטים, הוא לא יעשה גן אירועים.

עו"ד יצחק גל-אור: הדאגות שלו דאגות אמיתיות. היות וזה עסק שלי

זה כאילו אני מזמין אותך אצלי בבית ואתה פתאום מתחיל לעשות לי שם

אורגיה. אז אתה מקבל בעיטה ואני מעיף אותך. אני שולט במקום הזה,

החזקה היא בידיי ואני הבעלים. כל דבר שאנחנו נרצה אנחנו יכולים לעשות.

לכן אני על העניין הזה התעקשתי.

מר אליעזר בר: אבל זה לא כתוב במילה. איפה המכרז?

עו"ד יצחק גל-אור: הוא לא יקבל רישיונות לניהול עסק, הוא לא יקבל

היתרים. למשל, חלק מהשילוט צריך רישיון. אתה לא תקבל אם אתה לא

עומד בתנאים. ואם אתה תעשה, אנחנו נגיש נגדו כתבי אישום, או לך תדע

מה. כל האמצעים. בעצם אני בא ואומר – למה לי להגיש כתבי אישום? אני

פשוט מעיף אותו, זה הכל.

מר אליעזר בר: בינינו, זה לא פשוט להעיף.

עו"ד יצחק גל-אור: ואתה חושב שזה כל כך פשוט שחברה מכובדת כמו

"קוקה קולה" תחתום על משהו ולא תקיים את ההתחייבות שלה?

מר אליעזר בר: זה לא "קוקה קולה", זה חברה צד ג'.

מר מאיר דורון: אלי, אתה יודע את הדברים האלו, שאפשר לפקח על זה.

עו"ד יצחק גל-אור: למה זה צד ג'?

מר אליעזר בר: נותנים מכרז להפעלה למישהו אחר.

עו"ד יצחק גל-אור: אבל אני הכתבתי לו את התנאים, אני עושה את המכרז.

מר מאיר דורון: עכשיו לא מפריעים, יש מסורת שמי שמדבר פעם ראשונה בישיבת מועצה, לא מפריעים ולא הערות ביניים.

מר דוד יצחק: אני מבקש שמעתה והלאה כל דיבור שלי יהיה פעם ראשונה. קודם כל, בשביל להוציא את הרוח ממפרשי הזעם, אז כמובן שאני בעד הדבר הזה. אין לי שום בעיה עם תרומה של חברה כזו או אחרת, ולוואי וירבו. יחד עם זה, מבחינה פרוצדורלית כתוב פה: אישור הסכם להפעלה והסכם תרומה לניהול פארק "קוקה קולה", וכו'. ההסכם שבידינו הוא לא ההסכם הסופי, ולכן אנחנו לא יכולים לאשר אותו פה היום. למה הוא לא ההסכם הסופי? כי פה נאמר, רק אני לוקח סעיף אחד – סעיף 6: המפעיל יפעיל את הפארק מתוך מטרה לשמר את הפארק כמתקן פעיל לתקופה של 10 שנים לפחות. פה נאמר שהמילה "לפחות" נמחקה, שונתה למשהו אחר. מכיוון שפה אנחנו רואים שלפחות הסעיף הזה, ואני משער שיש עוד כמה סעיפים שתוקנו, שופרו, שופצו וכו', לטובת העניין, אנחנו לא יכולים להצביע על ההסכם שהוא לא ההסכם הסופי.

מר יצחק רוכברגר: אני אעצור אותך רגע, אני רוצה לעזור לך.

מר דוד יצחק: רק שניה. מה שאני מבקש, אתם רואים שיש פחות או יותר תמימות דעים, נדחה את זה לפעם הבאה, נפיץ בינתיים את ההסכם הסופי, נקרא אותו עד תום ונאשר אותו.

מר יצחק רוכברגר: אנחנו העברנו לכם ב-22 בחודש את הנוסח של ההסכם הסופי. חוברת כזו, היה שם עם פלסטיק ואדום. העברנו לכם את הנוסח אחד לאחד וזה ההסכם, ואז ביקשנו עליו להעיר הערות, אם יש איזושהי הערה כזאת או הערה אחרת. העברנו לכם את זה, אתם לא הערתם את ההערות. אין לי בעיה, תוך כדי תנועה אתם מעירים את ההערה, אז גל-אור עונה את התשובה. לכן אני לא חושב שצריך לדחות את זה בכלל, כי אנחנו תיקנו דברים שהיו בגדר ליקויים, כמו למשל השילוט, הנושא של 10 שנים שהוא אמר לכם שירד. הוא אמר את זה.

מר דוד יצחק: כל התיקונים שהובאו, היות שאני רק עכשיו נכנסתי לתפקיד אני לא בקיא בכל התהליך שעברנו קודם – מונח לפנינו נייר שאותו אנחנו מאשרים, זה לא הנייר הסופי, ולכן האישור לא יכול להיעשות כאן. צריך שגל-אור יפיץ את הנוסח הסופי, יכתוב עליו נוסח סופי, ורק אותו אנחנו יכולים לאשר.

מר טל עזגד: אני רוצה לחדד את סדר הדברים. אנחנו הפצנו את החוברת שאושרה על ידי יצחק גל-אור, יחד עם עורכי הדין של הצד השני. החוברת יצאה וביקשנו הערות לא לחינם, ביקשנו הערות פשוט שנוכל להספיק לשנות. לגל-אור הגיעו כמה הערות טכניות, על ידי אחד מאנשי המקצוע דווקא ולא על ידי אחד מחברי המועצה, ובהתאם לזה גל-אור כבר שלח תיקונים. מאחר ולא הגיעו ההערות אנחנו הבנו, וגם בבדיקה נוספת לקח את זה המנכ"ל יחד עם אילת, בתיאום עם הצד השני, עם "קוקה קולה", בכדי לתקן את ההערות שתיקן גל-אור. היתה שם באמת הערה בנושא של ה-10 שנים, היה עוד איזושהו פרט טכני כזה או אחר והדברים יתוקנו מול "קוקה קולה".

מר דוד יצחק: האם הנייר הזה זה הנייר הסופי? כן או לא? לא. אי אפשר להצביע עליו. אם הוא לא הנייר הסופי אי אפשר להצביע עליו.

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 29, מיום 2.7.2006

מר טל עזגד: אז בוא נצביע בכפוף ל-1, 2, 3, 4 הערות, כאלה ואחרות.

מר דוד יצחק: תביא לישיבה הבאה את הסופי ונצביע עליו.

מר טל עזגד: אם נכנסנו לדיון כזה מעמיק, בואו נאשר את ההסכם בכפוף ל-1, 2, 3, 4 הערות ובזה נגמור את הסיפור.

מר יצחק קאול: הרי אנחנו רוצים ללכת לקראת העניין הזה, והערנו פה כמה הערות די בסיסיות שאתם מסכימים להן. יש לנו דיון נוסף של המועצה בעוד כמה ימים, שבוע הבא. לא צריך לחכות עם זה חודש ימים. אפשר לדיון של המועצה בשבוע הבא להביא את זה עם התיקונים. אני שאלתי על הטבה לתושבי רמת השרון, אתה אומר שיש מקום להכניס את זה.

מר יצחק רוכברגר: לא בהסכם הזה, בהסכם ניהול.

מר אליעזר בר: אבל פה צריך להיות כתוב.

מר מאיר דורון: זה לא להם, אנחנו הרי אחראים.

גב' אורית פפר: זה לא "קוקה קולה", יש קבוצה – שלושה מהעירייה ושלושה מ-"קוקה קולה", שהם מהווים את הוועדה ואת צוות הניהול. צוות הניהול הזה הרי מכתוב, יושב עם מומחה, שאמרנו שנמצא אותו, במימון של שני הצדדים, ובונה מכרז להפעלה. חלק מהעניין של המכרז להפעלה יהיה הכתבה של הנחות. זה מופיע בהסכם ההפעלה בעמוד 3.

מר יצחק רוכברגר: יש לי הצעה. בואו ניקח 10 דקות הפסקה, תתייעצו אתם יחד עם היועץ לגבי ההערות שיש לכם, יכניס את ההערות עכשיו. שבו 10 דקות, תעירו את ההערות שישנן, תנו לגל-אור ונגמור את הסיפור הזה.

מר טל עזגד: ואז אפשר, כמו שאמרתי, לאשר את זה בכפוף-

מר מאיר דורון: לא, כעת הוא יתקן על המקום. הם לא רוצים בכפוף, הם רוצים לתקן כעת.

גב' אורית פפר: אפשר לצלם את הנייר הזה, יש פה חוזה מתוקן.

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 29, מיום 2.7.2006

מר יצחק רוכברגר: החוזה, כפי שהוגש לכם, והעירו כמה הערות, במקרה מי שהעיר את ההערות דווקא היה מבקר, ונעשה התיקונים. ההסכם, למעשה, כמו שאומר גל-אור, גל-אור עומד אחרי ההסכם וההסכם הזה הוא למעשה האחרון והסופי. לאחר שנכנסו ההערות שהעיר אותן המבקר, יחד עם המנכ"ל ישבו ותיקנו את הנושא. אני אומר עוד פעם – אם יש לכם תוך כדי הישיבה הזאת הערה כזאת או אחרת שאתם רוצים להכניס – תנו אותה עכשיו, שבו 10 דקות, שבו איתו, תעירו את ההערה, נגמר הסיפור. אני חושב שאין כמעט בעיה בהסכם. אין בכלל בעיה בהסכם, היועץ אומר במפורש: אני עומד אחרי ההסכם, מגבה את ההסכם, עומד בשתי ידיים שההסכם הזה יש לו את כל הביטחונות שבעולם שאנחנו מכירים. שבו 10 דקות, בבקשה. תצלמי כמה פעמים את החוזה החדש וקחו אותו, בבקשה.

מר מאיר דורון: אלי, שאלת קודם למה. אנחנו מול "קוקה קולה" עובדים, יתחילו להגיד: עוד פעם דחו. אנחנו ניראה לא רציניים. זה הדבר היחיד. אנחנו רוצים להגיע להסכמה פה אחד.

*** הפסקה ***

מר יצחק רוכברגר: אני מבין שישבתם והערתם את ההערות.
עו"ד יצחק גל-אור: היו שתי הערות ענייניות מאוד של מר קאול. הערה אחת היתה שלא יהיה שילוט בדרכים בין-עירוניות, ובהחלט הכנסנו את הסעיף. הערה שניה היתה שתושבי רמת השרון יהיו זכאים להנחה בכרטיס הכניסה, ובעצה אחת עם המנכ"ל סיכמנו שההנחה תהיה 30% מהמחיר הרגיל. זאת אומרת, תושב רמת השרון שייכנס, יציג תעודת זהות ויקבל הנחה.

מר יצחק רוכברגר: זה קשור להסכם, אגב?

גב' אורית פפר: ממש לא קשור להסכם.

מר מאיר דורון: כשאני ישבתי עם הגזברית וישבנו מולם אז הם

אמרו שהדברים האלו, תעלו את זה אחר כך בהסכם הניהול.

מר יצחק רוכברגר: בהסכם הניהול אנחנו נכניס את זה.

גב' אורית פפר: לא, סליחה שאני מתערבת, אני ניסיתי קודם

להסביר אבל קטעתם אותי באמצע. בהסכם הפעלה סעיף 12 כתוב שצוות

הניהול יהיה אחראי על קביעת התעריפים ועל ההנחות. אחד הדברים

שאמרנו, כשנוציא את המכרז, אפשר יהיה לקבוע שם את ההנחות שנדרוש

מהמפעיל.

מר יצחק רוכברגר: אז זה בסדר.

גב' אורית פפר: אבל איפה אתם רוצים להכניס את זה פה? עם

"קוקה קולה"?

מר יצחק רוכברגר: אני אסביר. ההערה הזאת היא הערה נכונה, למרות

שהיא לא יכולה להיכנס לתוך החוזה הזה. אבל, אנחנו צריכים להחליט פה

שאנחנו נגיד שבהסכם הפעלה, כאשר אנחנו נעשה את המכרז של המפעיל,

אנחנו נתחייב שם-

מר מאיר דורון: החלטנו שזה יהיה בין 30 ל-50 אחוז.

מר יצחק רוכברגר: שאנחנו ניתן הנחה של לא פחות מ-30%. הנה, אני

אומר את זה גם פה. אנחנו ניתן בהסכם הפעלה לא פחות מ-30%.

גב' אורית פפר: מאוד יכול להיות שזה יהיה חלק מזה שהעירייה

תצטרך לתמוך בהפעלה, קחו את זה בחשבון.

מר יצחק רוכברגר: מאה אחוז.

גב' אורית פפר: מכיוון שלא נשאלתי-

מר יצחק רוכברגר: זה לא להסכם, אנחנו לוקחים את זה בחשבון.

מר יצחק קאול: סליחה, אני לא רוצה שלא נדע בסוף על מה אנחנו

מצביעים. אגב, את ה-30% לא אני הצעתי, הציע אותו המנכ"ל. אמרתי

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 29, מיום 2.7.2006

בכוונה שאני לא מעורב בניהול, אני לא יודע להגיד כמה אחוזים. אני שומע ממך אפילו עד 50%. אני אמרתי, אני לא אומר את זה, זה עניין של המנכ"ל. המנכ"ל אמר 30%. כרגע כל מה שכתוב זה שמסכימים הצדדים שלתושבי רמת השרון יתנו 30% הנחה.

מר יצחק רוכברגר: אבל אולי ניתן יותר אפילו.

מר יצחק קאול: אז תכתוב "לפחות", לא אכפת לי.

מר יצחק רוכברגר: אני אומר כאן כהחלטת מועצה, רבותיי. בנוסף

אנחנו נצביע גם על דבר אחד – שאנחנו כעיריית רמת השרון, מליאת המועצה, מחליטה שבהסכם הניהול אנחנו ניתן הנחה של לא פחות מ-30%. זה גם יכול להיות יותר. אני מבקש את אישור המועצה לחתימה על ההסכם הזה. מי בעד?

מר יצחק קאול: עם התיקונים, כמובן.

מר יצחק רוכברגר: עם התיקונים, בוודאי.

מר מאיר דורון: אלי, אתה לא בעד?

מר אליעזר בר: לא. אני אסביר גם למה.

מר טל עזגד: 11.

מר יצחק רוכברגר: מי נגד?

מר טל עזגד: אחד נגד, אלי בר.

החלטה מספר 293: הוחלט ברוב קולות (בעד – 11, נגד – 1) לאשר

הסכם להפעלה והסכם תרומה לניהול פארק קוקה קולה אקסטרים רמת השרון.

מליאת המועצה מחליטה שבהסכם הניהול תינתן הנחה של לא פחות מ-30% לתושבי רמת השרון.

[טל, שים לב לניסוח ההחלטה]

מר אליעזר בר: בגלל שלא מורידים את המילה "תרומה". אין בזה

שום תרומה.

מר יצחק רוכברגר: טוב, שמענו. אם היית נמנע היית יכול לנמק.

מר מאיר דורון: עדיף שהיית אומר נמנע, לפחות לא מתנגד לזה.

תשנה את זה לנמנע בגלל המילה "תרומה", שלא יהיה מישהו שמתנגד לדברים האלה.

מר אליעזר בר: תשנה את ה"תרומה" אני אהיה בעד.

מר יצחק רוכברגר: עזוב, תודה רבה.

מר מאיר דורון: אז אני רוצה להגיד לך שראש העיר צדק. התערבנו,

הוא אמר אלי יצביע נגד ואני אמרתי לו אלי יהיה בעד. אז הוא כנראה מכיר אותך יותר טוב ממני.

6. אישור חוזה פיתוח בין עיריית רמת השרון לבית הספר רימון.

מר יצחק רוכברגר: הנושא השישי – אישור חוזה פיתוח בין עיריית

רמת השרון לבית הספר רימון. צירפנו את זה. הסבר של כמה מילים, ברשותכם. גל-אור, בבקשה.

עו"ד יצחק גל-אור: בית ספר רימון, אני לא צריך להציג לכם אותו, רק

לאחרונה חגג. הוא פועל בתחום רמת השרון מזה שנים רבות ומביא הרבה מאוד תועלת והרבה מאוד תלמידים תושבי המקום. עד היום הוא לא פעל עם מקרקעין. זאת אומרת, עד היום הוא פעל כשהנושא של הקרקע לא הוסדר איתו. עכשיו הוחלט לנקוט בשני צעדים: צעד אחד זה עניין הקצאת קרקע, זאת אומרת ישנו נוהל של משרד הפנים שכאשר רשות מקצה קרקע ללא תמורה, וזו עסקה במקרקעין, צריך לנהוג לפי נוהל מסוים. הנוהל הזה ננקט פה, נעשה והושלם. עכשיו מה שצריך לעשות זה פשוט לסגור את העסקה

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 29, מיום 2.7.2006

מבחינה חוזית, וההתקשרות כוללת הסכם פיתוח והסכם חכירה, שלא נחתם בשלב הזה. הסכם הפיתוח מתייחס לשטח של הקרקע, השטח עצמו של המתחם הוא 9,000 מטר. בנייה קיימת כבר בפועל היא של 800 מטר. בנייה עתידית מבחינת השטח המוקצה, זה יהיה עוד 1,000 מטר נוספים. בסעיף 3 הוא מדבר על מועדי הביצוע, תוך 5 שנים הסכם הפיתוח קובע – תוך 5 שנים הם מתחייבים להשלים את הבנייה שעליה מדובר, כי זה בית ספר שפועל כרגע בתנאים מאוד מאוד קשים, והם רוצים להוסיף בנייה נוספת במתחם לפני שמספר התלמידים, שפעם היה 40, היום עלה לכמה?

מר מאיר דורון: 400.

עו"ד יצחק גל-אור: אז היתה החלטה שאנחנו רוצים לאפשר להם שם להתרחב. כמובן שהמטרה היא רק ניהול בית ספר גבוה למוסיקה. בעצם כל עבודות הבנייה יהיו על חשבון המפתח עצמו, כלומר, על חשבון העמותה. עלויות כל מה שקורה שם מבחינת בנייה, תכנון וכדומה, זה יהיה על חשבונם. היקף הבנייה סוכם גם. היקף הבנייה שעליו מדבר החוזה זה היקף של 4,000 מטר בנייה מבחינת אחוזי בנייה ו-1,000 מטר שטחי שירות. זה שלב ראשון, שלב הסכם פיתוח. אם הם יעמדו בהסכם הפיתוח על כל תנאיו, רק אז ייחתם איתם הסכם חכירה. כרגע אין להם זכות חכירה, כרגע הם בבחינת בר רשות מבחינת החוק. ברגע שהם יעמדו בתנאים כפי שמוכתבים בהסכם הפיתוח, אזי ייחתם חוזה חכירה שכבר מצורף להסכם הפיתוח והוא יופץ פה ברשות עצמה. ההסכם הזה ייחתם רק כאשר הם יעמדו בכל ההתחייבויות. אני רק רוצה לציין שתמורת הקצאת הקרקע העירייה לא מקבלת דבר. כי בדרך כלל הרשות, כשהיא משכירה, מחכירה, אתה נותן קרקע – אתה מקבל כסף. פה, היות ומדובר בעמותה לא למטרות רווח, בעמותה שמבחינת התרבות היא תורמת רבות, אז אנחנו מקצים לה קרקע ללא תמורה.

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 29, מיום 2.7.2006

מר יצחק קאול: הנושא של בית ספר רימון, כולנו מכבדים אותו ומעריכים אותו וחושבים שצריך לסייע לו. מה שאני מבקש, בהמשך לדווח שלך – הבנתי שכל מה שנתנו שם זה הכל כחוק וזה מתואם גם על דעת המהנדס וגם על הייעוץ המשפטי.

עו"ד יצחק גל-אור: כל מה שמה?

מר יצחק קאול: כל מה שנתנו לרימון וההסכם הזה.

עו"ד יצחק גל-אור: ההסכם זה בסדר. אבל מה שנתנו אני לא יודע מה.

מר מאיר דורון: לפי הבדיקה עם מנהל מחלקת תב"ע זה אפשרי להגיע לאותם 5 – אפשר להגיע יותר - 4,000 מטר שטחים עיקריים, 1,000 מטר שטחי שירות וזה בתוך השטח עומד בתנאים של כל האזור.

עו"ד יצחק גל-אור: מבחינת אישורי בנייה.

מר יצחק קאול: צריך לאשר את זה.

מר יצחק רוכברגר: בסדר גמור.

מר מאיר דורון: ולדימיר פה, לא ראיתי. ולדימיר, בדקנו את זה.

מר יצחק קאול: ירשום את זה בפרוטוקול.

מר יצחק רוכברגר: מאה אחוז.

אדר' ולדימיר לוי: הם יתחילו את הבנייה ברגע שיוציאו כל ההיתרים כמו שצריך.

מר יצחק רוכברגר: מותר לו לשאול. אני מבקש לאשר את חוזה הפיתוח

בין העירייה לבין בית ספר רימון. בבקשה, מי בעד?

עו"ד יצחק גל-אור: זה גם חוזה החכירה.

מר טל עזגד: פה אחד, תודה.

עו"ד יצחק גל-אור: שלא יגידו אחר כך שלא אישרנו את חוזה החכירה.

החלטה מספר 294: הוחלט לאשר פה אחד את חוזה הפיתוח ואת חוזה החכירה בין עיריית רמת השרון לבית הספר רימון.

מר יצחק רוכברגר: עכשיו, ברשותכם, מהנושא הראשון כל פעם אני אומר: רגע, הנושא הבא אני אזכיר את הנושא. משתתפת אתנו לראשונה כעובדת מן המניין המהנדסת החדשה טלי. יושבת אתנו בשקט, היום היא התחילה את עבודתה באופן רשמי. ובשם כולנו אני מאחל לה הצלחה, למען העירייה ולמען רמת השרון.
אדר' טלי שמחה אליקים: תודה.

מר יצחק רוכברגר: מאיר, אני מבקש שאתה תחליף אותי עכשיו כי אני חייב ללכת, אשתי מחכה לי לאירוע. אלא אם אתם רוצים ראש עיר גרוש.
מר מאיר דורון: יש כאלה שרוצים ראש עיר מגורש, אבל לא גרוש.
מאחר ואלה שני נושאים מורכבים שהיו, אז לפחות כאחד שעבד עליהם, אני רוצה לומר גם תודה לאנשי האופוזיציה. כלומר, כולם אנשי מועצת רמת השרון, על ההתאחדות בהצבעה על שני הנושאים, מפני ששניהם חשובים לרמת השרון ואני ברצינות אומר תודה.

7. פתיחת חשבון בנק נפרד בבנק אוצר השלטון המקומי אשר ישמש כקרן מיועדת פרויקט מתחם הצעירים.

מר מאיר דורון: הנושא הבא: פתיחת חשבון בנק נפרד. אורית, בבקשה. אורית באה תוך כדי חופשת המחלה כדי להופיע כאן.
גב' אורית פפר: רצוף בזה החומר, הנייר שקיבלנו ממשד השיכון, תוצאות המיון השני בפרוייקט התחדשות עירוני. אחת הדרישות להמשך הדיונים בנושא זה פתיחת חשבון בנק נפרד בבנק אוצר השלטון שימש לקרן

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 29, מיום 2.7.2006

מיועדת, הכספים של משרד השיכון ייכנסו לשם והכסף ישולם גם למי שמנהל את הפרוייקט הזה על פי התקדמות דרך החשבון הזה.

מר יצחק קאול: מאיר, אין עם זה בעיה.

מר מאיר דורון: בסדר.

גב' אורית פפר: צריך להצביע.

מר טל עזגד: מי בעד? פה אחד.

החלטה מספר 295: הוחלט לאשר פה אחד פתיחת חשבון בנק נפרד בבנק אוצר השלטון המקומי אשר ישמש כקרן מיועדת פרוייקט מתחם הצעירים.

8. אישור חוק עזר שילוט + חוק עזר על פי אישור ועדת כספים. מצ"ב אישור ועדת כספים.

גב' אורית פפר: הנושא הבא הועלה בוועדת כספים. למרות שכל החומר מצורף פה אני אחזור כי הנושא גם אותנו מצליח לבלבל. יש פה תכתובת ארוכה של 4 שנים עם משרד הפנים. קודם כל, זה עלה בוועדת כספים ואושר על ידי הוועדה. בעמוד השני, אחרי הפרוטוקול, כתוב דברי הסבר. היה פה חוק עזר לשילוט שאושר ב-1990. חוק העזר לשילוט הזה היה צריך להיות מוצמד לפי חוק עזר הצמדה למדד. ב-2002, כשהגעתי הנה, הודיעו לי שזה החוק עזר לשילוט הכי נמוך בארץ ולכן צריך לשנות את חוק העזר. מבדיקה שנערכה בגבייה הסתבר שפשוט לא הצמידו אותו למדד. ההבדל במדד מ-1990 ל-2002 היה 160%. אנחנו החלטנו ללכת בשלבים, קיבלנו חוות דעת משפטית, בשנה הראשונה הצמדנו את זה ב-80% כדי להרגיל את הסוחרים, כי זו באמת היתה מכה, ובשנה השניה, שזה 2003,

העלנו את זה בעוד 80%. הגענו למדד, באותן שנים המדד בכלל לא עלה. מה שקרה, כשזה הגיע ל-160% קיבלנו מכתבים מהרבה סוחרים, כולל מישראל טל.

מר ישראל טל: שלא היה חבר מועצת עיר.

גב' אורית פפר: שלא היה חבר מועצת עיר, הוא היה צריך לשלם רק. בדקנו את זה מול ערים אחרות ומסתבר שמהכי נמוך בארץ עלינו להכי גבוה בארץ. התלבטנו עם עצמנו ואז בוועדת הכספים באוגוסט 2003, נושא שאושר גם במליאה ב-2003, החליטו לאשר עדכון, הפחתה של 80%. בשנת 2003 מליאת מועצת העיר אישרה להפחית את התעריף ב-80%. כלומר, התעריף של שנת 1990 פלוס 80%. ואז התחילה מסכת התכתבות עם משרד הפנים. בהתחלה הם לא הבינו למה אנחנו מעלים, אחר כך הם לא הבינו למה אנחנו מורידים. בסופו של דבר, עם הרבה חילופי מכתבים, הם הסכימו לאישור בשני תנאים: אחד – שחוק עזר הצמדה למדד לא יכלול את חוק העזר לשילוט, וזה נמצא פה בנייר, אנחנו בעצם מעדכנים גם את חוק העזר לשילוט וגם הצמדה למדד. הם מבקשים שזה לא יכלול את הנושא הזה, מחיקת סעיף בתוספת. והדבר השני – הם ביקשו שנקוב בתעריף החל מתאריך האישור במליאה עכשיו, ושזה יוצמד פעם בשנה ולא מדי חודש כפי שזה היה בחוק עזר הצמדה למדד. זה היה התנאי שלהם לאשר את זה. כמובן שענינו שזה בסדר מבחינתנו, זה לא משנה כלום, וזה מועלה היום במליאה.

אני רוצה להעיר שני דברים נוספים. האחד הוא שבשנת 2003, טרום הבדיקה של ה-80, 160 אחוז, אנחנו שלחנו חיובים של 160% בעצם. אני לא יודעת למי עניתי מחברי האופוזיציה, אבל שאלתם מה החובות שיש בשילוט, ואחד הדברים שאני עניתי שם, ש-600,000 שקל מתוך החובות של השילוט, שאנחנו פשוט לא אוכפים אותם כרגע, זה אותו הפרש של 80%. שלחנו את זה לסוחרים, בצדק הם לא שילמו את זה, גם לא כפינו עליהם לשלם, אנחנו כל

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 29, מיום 2.7.2006

הזמן מחכים לאישור הזה והיתה בעיה, אי אפשר היה לגבות את ה-160%, אני חושבת שזה כמעט לא חוקתי. הדבר השני, זו היתה אחת ההערות גם בדו"ח מבקר המדינה, שלא הבין למה אנחנו גובים פחות או גובים יותר. הראינו לו את כל התכתובת עם משרד הפנים וה-By-product שאם תאשרו את זה אנחנו נשלח למשרד הפנים ואני מקווה שייקח להם פחות משלוש שנים לאשר לנו את חוק העזר הזה.

מר אהרון גליל: אחרי שאנחנו יורדים ל-80%

גב' אורית פפר: זה מה שבעצם היום מחייבת את הסוחרים.

מר אהרון גליל: הבנתי. איפה רמת השרון עומדת ביחס למקומות אחרים?

גב' אורית פפר: מקום טוב באמצע. אנחנו בסדר.

מר אהרון גליל: אנחנו לא גובים נמוך מדי?

גב' אורית פפר: לא. אנחנו בסדר. ה-80% מעמיד אותנו במקום טוב. לא הכי גבוה, כי יש על זה המון הערות גם.

מר מאיר דורון: בוא נגיד שבשני שליש העליונים, ולא בתחתונים.

מר ישראל טל: אהר'לה, בתור אחד שמשלם אני יכול להגיד לך

שאנחנו לא נמוך, אנחנו אפילו טיפה גבוה, אבל זה בסדר.

מר אהרון גליל: אתה משלם את זה, אבל אני כאזרח טוב ברמת השרון, שרואה את הקרקס של השילוט מסביב, לא אכפת לי שהמחיר יהיה קצת יותר גבוה.

מר מאיר דורון: כאן מברים על החנויות.

מר ישראל טל: זה שילוט של חנויות בעיקר.

גב' אורית פפר: הבעיה הכי גדולה באמת זה לא השילוט הענק

והרחב, שהם באמת עושים הרבה כסף לעצמם, אלא כל בעלי העסקים שבמקביל לעדכון של חוק העזר ב-80%, שזה באמת "בום טראח" לבעלי

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 29, מיום 2.7.2006

עסקים, אנחנו גם עשינו סקרי שילוט, כדי לדעת איפה זה נמצא. בעבר הלכו ברחוב והעריכו פחות או יותר מה שביקשו ומה שהוא ביקש זה מה שחייבו. עשינו פעמיים סקרי שילוט ואנשים באו ואמרו: תראו, קיבלנו פעמיים מכה, גם עדכנתם את הזה. אמרתי להם: תשמעו, גם לא צמח לכם פתאום שלט, אתם שמתם. אתם רוצים – תורידו. ובאמת בסוקולוב ובאוסישקין הרבה בעלי עסקים החליטו שמספיק להם שלט בחזית ולא מכל הכיוונים, שזה באמת משפר את המראה החיצוני. אבל עדיין אנחנו עומדים במקום טוב.

מר מאיר דורון: כ-20% מהשלטים ירדו בעקבות הדברים האלו. שתבין, אם אדם, עסק, שילם 10,000 שקל קיבל 26,000 שקל. ה-160 זה לא 160% מהתשלום, אלא פלוס 160%.

מר אליעזר בר: יש לי הערה טכנית. בדף שאת הסברת לנו שכתוב שם נכבדים-

גב' אורית פפר: איפה כתוב נכבדים?

מר אליעזר בר: לא משנה, בזה. ובגוף ההסכם-

גב' אורית פפר: איזה הסכם?

מר אליעזר בר: בגוף דברי ההסבר, סליחה. זה באמת טכני, אבל בהסדר חודשים אז יכול להיות שגם הנתונים שלי משתנים. אני עשיתי חשבון נפרד של ישראל, מדד המחירים לצרכן. מאחר ואין לי חודשים, אני מזכיר את זה עוד פעם, מדצמבר '89, כלומר ינואר 1990, עד דצמבר 2005, מדד המחירים לצרכן עלה ב-198.87% ולא 160. אז אני לא יודע איך ה-160 נוצר.

גב' אורית פפר: משום שזה תלוי מתי חוק העזר. ואם חוק העזר אושר ב-1990?

מר אליעזר בר: אבל צריך ל הסתנכרן פה על חודשים ועל תאריכים.

גב' אורית פפר: זה לא רלוונטי. אני אסביר לך למה זה לא רלוונטי.

משום שב-2002 אני והאנשים שלי גילינו שזה היה צריך לעלות ב-160%

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 29, מיום 2.7.2006

ועשינו חישוב מינואר לינואר, מהתעריף הזה. חוק העזר מהתש"ן 1990, אנחנו נבדוק את זה למתי בדיוק זה צמוד. אנחנו בדקנו שזה 160%. אני מדברת על 2002.

מר אליעזר בר: ממתי עד מתי?

גב' אורית פפר: חוק העזר שפורסם ב-1990. תאמין לי, בדקנו את זה, כי אנחנו עלינו על זה, מה שעיריית רמת השרון לא עלתה על זה 12 שנה. עלה ב-160%, בדוק. אם היית שואל אותי אז הייתי בדיוק- חבל שאתה לא בא לפני הישיבה ושואל. בדק את זה, ואם את הרוצה ינון ישלח לך את החישוב שהוא עשה ב-2002.

מר אליעזר בר: אז ברשותך, אני רק אתן לך- אני רק מבקש שתבדקי עוד פעם.

גב' אורית פפר: אבל תן לי בבקשה לסיים את המשפט, במסגרת היום שנותנים לי לסיים משפטים. מ-2002, 2002-2003 לא עלה מדד המחירים לצרכן. נכון שבשנה האחרונה עלה המדד. עדיין, אנחנו הגענו למסקנה שאנחנו לא רוצים להעלות את זה יותר מ-80%, כי עדיין אנחנו בטופ העליון של חוק העזר. אתם רוצים להעלות את זה ב-85% או ב-90% - תעלו את זה להחלטה, נחזור לוועדת הכספים. אין בעיה. ואני מקווה שמשרד הפנים לא יגיד: למה אתם מזוגזגים? זה הכל.

מר אליעזר בר: לא, יש פה שאלה מתמטית.

מר ישראל טל: אלי, בשנת '89 המדדים היו גבוהים יותר יחסית. ואם אתה מפספס חודשיים זה משוכלל בהפרשים האלה שאתה מדבר עליהם.

מר אליעזר בר: יכול להיות שאני טועה, אבל זה הסדר גודל. אני אומר שבסיס החישוב מוטעה, זה לא 160.

גב' אורית פפר: סליחה, אתה פוגע בעובד שלי. הוא לא מוטעה ואני אשלח לך את החישוב.

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 29, מיום 2.7.2006

בבקשה. אני עשיתי את החישוב שלי.	<u>מר אליעזר בר:</u>
החישוב שלך הוא יפה אבל הוא דצמבר '89.	<u>גב' אורית פפר:</u>
אבל זה מה שכתבת לנו.	<u>מר אליעזר בר:</u>
איפה כתוב דצמבר '89?!	<u>גב' אורית פפר:</u>
מ-1990.	<u>מר אליעזר בר:</u>
1990 זה לא דצמבר '89. זה גם יכול להיות דצמבר	<u>גב' אורית פפר:</u>
1990.	
בסדר, אמרתי מראש שאני לא יודע מה החודשים.	<u>מר אליעזר בר:</u>
זה ממש לא שייך לעובד שלי שיודע לעשות	<u>גב' אורית פפר:</u>
חשבונות.	
אין לי את החודשים, אמרתי מראש.	<u>מר אליעזר בר:</u>
אם כל אחד כאן היה מסתדר בצורה פיננסית כמו	<u>מר מאיר דורון:</u>
שהוא מסתדר, היה מצב לא רע. אבל זה דבר פרטי שלו. זה במסגרת קצת	
להוריד את המתח. אני בטוח, מפני שעבדו כאן שנים על זה – זה הגזברית, זה	
אנשים שלה, ובדקנו, ועורכי דין. כדי להגיע למצב הזה היה קשה מאוד, זה	
לא היה פשוט לעשות את זה. אתה רואה שזה בא כעת וזה מ-2002, עברו	
ארבע שנים מאז. אני מציע, כפי שהגזברית הציעה, את החוק להצביע. מי בעד	
ההצעה כפי שהיא כתובה על ידי הגזברית? פה אחד, 12.	

<u>החלטה מספר 296:</u> הוחלט לאשר פה אחד חוק עזר שילוט.
--

רק שתעשה עוד פעם בדיקה לגבי המדד, זה הכל.	<u>מר אליעזר בר:</u>
אני אשלח לך את החשבון.	<u>גב' אורית פפר:</u>
הרי אתה יודע שזה אתגר בשבילי, ברגע שאתה	<u>מר מאיר דורון:</u>
אומר שהחשבון לא נכון אז זה ייבדק.	

9. דו"ח רבעוני 1-3/2006.

גב' אורית פפר: יש פה את הדו"ח הרבעוני, בעיקרון לא צריך לדון עליו, אני צריכה להציג את זה.

מר מאיר דורון: איציק ירד, 11. שכחתי שאיציק עזב, היינו 12 כל הזמן.

דו"ח עירוני לפי פקודת העיריות צריך להימסר כל שלושה חודשים.

גב' אורית פפר: לא צריך לדון על זה, אלא אם יש שאלות.

מר מאיר דורון: הדו"ח הזה אינו מחייב דיון, אחרת הוא היה צריך לעבור ועדת כספים. הדו"ח הזה צריך למסור כדי שתהיה תמונה לחברי-

מר יצחק קאול: תסיים, אני רוצה לחזור אחר כך לסעיף.

מר מאיר דורון: בסדר, תגיד.

5. אישור הסכם להפעלה והסכם תרומה לניהול פארק קוקה קולה אקסטרים רמת השרון – המשך.

מר יצחק קאול: לנושא של פארק אקסטרים – יש פה תנאי מתלה,

בסעיף 41, שאם לא משלימים את כל המסמכים תוך, ולא כתוב תוך כמה. לפי דעתי צריך לסכם, כמה, 10 חודשים זה סביר?

עו"ד יצחק גל-אור: 15 חודש.

מר מאיר דורון: תקרא לנו את הסעיף, גל-אור. קבענו ששנה זה השלמה של האקסטרים?

עו"ד יצחק גל-אור: לא. תנאי מתלה לכניסת הסכם זה לתוקף הנו

קבלת כל האישורים הנדרשים על פי דין להקמת הפארק, ובכלל זה היתרי בנייה. אם התנאי המתלה לא יקרה תוך...

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 29, מיום 2.7.2006

מר מאיר דורון: אמרנו שנה, בגלל שהנושא שצריך למחוזי ושזה שטח בהקפאה שמופקע אז זה שנה. אז תכתבו תוך שנה, 12 חודש, איך שאתם רוצים.

9. דו"ח רבעוני 1-3/2006 – המשך.

מר מאיר דורון: אני חוזר בחזרה לנושא. אנחנו צריכים להגיש את הדו"ח, הדו"ח הזה לא מחייב דיון. אם יש למישהו שאלה שראה בבית, אם לא אנחנו רק צריכים לאשר שקיבלנו את הדו"ח. דו"ח עירוני לא מאשרים, נכון גזברית?

גב' אורית פפר: לפי החוק החדש לא.

מר מאיר דורון: יש שאלה למישהו?

10. אישור מתן מקדמות בגובה 50% לגופים נתמכים על פי אישור ועדת תמיכות מצומצמת.

מר מאיר דורון: אישור מתן מקדמות. הנושא הזה לא עלה פעם?

מר אליעזר בר: זה עלה.

גב' אורית פפר: אישרתם פעם 30% ואחר כך 50%, אבל מספר עמותות מסוים, עמותות עכשיו השלימו חומר, יש עוד עמותות, זה לא אותן עמותות שאישרתם.

מר מאיר דורון: הבנתי, זו תוספת עמותות.

גב' אורית פפר: כן. ישבה ועדת תמיכות מצומצמת, אישרה

לעמותות הבאות. פשוט צירפתי עוד פעם, לטובת כל מי שלא זוכר, את כל החומר שהצגתי פעם קודמת.

מר מאיר דורון: חברי מועצה נבחרים, אז הורידו גם את הנבחרים מתוך הוועדה ועשו ועדה מקצועית. כל מי שחושב שחזקו בזה את הניטרליות אז הוא טועה בהחלט, עשו בדיוק הפוך. אני אומר את דעתי. היום זה מנכ"ל, גזברית ויועץ משפטי.

גב' אורית פפר: זה בינתיים, עד שמשרד המשפטים יחליט מה הוא רוצה להחליט. אבל זה מונע מעמותות חדשות לקבל תמיכה.

מר יצחק קאול: זה שאנחנו לא מעירים לא אומר שאנחנו מקבלים את כל מה שכתוב, אלא כיוון שהשעה מאוחרת אנחנו לא דנים עכשיו בנושא של התקציב. אבל שלא יתרגמו את זה כאילו שאנחנו שמחים ממה שאנחנו רואים.

מר מאיר דורון: אני מבקש אישור להמשיך לפי הכללים, לפי הכללים של מנכ"ל משרד הפנים.

גב' אורית פפר: רגע, אתה דיברת על תמיכות?

מר מאיר דורון: לא, הוא דיבר על הדו"ח.

מר יצחק קאול: על הדו"ח הכספי.

מר מאיר דורון: הוא לא דיבר על התמיכות. לגבי התמיכות, אנחנו מבקשים את האישור שלכם להמשיך... מי בעד?

גב' אורית פפר: סליחה, מאיר, יש פה רשימה.

מר מאיר דורון: לא ראיתי.

גב' אורית פפר: אחר כך יגידו שלא ראו את החומר.

מר מאיר דורון: סליחה, טעות שלי. אקיי"ם, אנוש – אנוש זה לא ראשי תיבות אני חושב. איל"ן רמת גן ספיבק – יש גם נכים שלנו שמתאמנים שם, בית חב"ד, משכן משה. מה זה משכן משה?

מר הרצל נחום: הרב אידלשטיין.

מר מאיר דורון: אתה מתכוון מוסדות של הרב אידלשטיין.

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 29, מיום 2.7.2006

<u>גב' אורית פפר:</u>	ככה קוראים לזה.
<u>מר מאיר דורון:</u>	יד לבנים. לא הבניין, עמותת יד לבנים.
<u>מר טל עזגד:</u>	מי בעד? פה אחד.
<u>מר מאיר דורון:</u>	פה אחד, 11.

החלטה מספר 297: הוחלט לאשר פה אחד מתן מקדמות בגובה 50%, על פי אישור ועדת תמיכות מצומצמת, לגופים הנתמכים כלהלן: אקי"ם, אנוש, איל"ן רמת גן ספיבק, בית חב"ד, משכן משה ועמותת יד לבנים.

11. בקשה לאישור תקציב מיוחד – משלחת נוער בכדורגל, ע"י ישראל טל.

מר מאיר דורון: בבקשה, ישראל טל. אני אציג את זה, ברשותך. פנו אלינו במסגרת הקשרים עם העיר גאוגסמרינהוטה, בנושא של הכדורגל, שמרבית הנערים ממורשה או מקומות מהסוג הזה, זאת אומרת מהאזור הזה. לא בהכרח, אבל הרוב. הם מעוטי יכולת, נקרא לזה כך. נתנו לטלי לבדוק, מתוך ה-8 שהגישו בקשות לעזרה ותמיכה טלי אישרה 6. אני צודק?
מר טל עזגד: כן.

מר מאיר דורון: שניים, אין להם תיק ברווחה, לא מוכרים לנו. כל מנה של אדם היתה כ-880-800 דולר.
???: 800 דולר.

מר מאיר דורון: מה ביקשתם עוד? בכל אופן, ההצעה של הגזברית היתה שניקח את זה מתוך הקצבות קיימות. מאחר ואני לא ראיתי בזה- זה לא בדיוק ספורט וזה לא בדיוק תרבות, אלא זה דבר-
???: לחינוך.

מר מאיר דורון: טעות שלי. קרן לחינוך ולספורט. אמרתי, אם רוצים לעשות את זה כדבר חברתי ולשלוח נערים, כמו קידום נוער שעושה, אז אני רואה בזה דבר נפרד. אבל הדבר הזה לא תוכנן בתחילת השנה, לא דובר, ואנחנו לא חשבנו עליו עד לבקשה שהגיעה מיו"ר אגודת הספורט. אם אתה רוצה להוסיף כמה מילים אז תוסיף.

מר יצחק קאול: תדגיש כמה כסף, מאיזה סעיף, ומי חוץ מהילדים הנזקקים, כמה...

מר ישראל טל: למעט הסעיף, אנחנו עוד לא יודעים מאיזה סעיף. מדובר בשתי קבוצות נערים אי' שעלו לגיל הנוער, ילידי '89-'90. מדובר על 45 שחקנים בליווי שני מאמנים ומנהל מקצועי, שיוצאים כמשלחת רגילה לגאוגסמרינהוטה, והם שם גם יתארחו בעירייה וגם יתאמנו. זו למעשה משלחת שיוצאת מרמת השרון. על חשבונם, אני מדגיש, כל אחד מממן, למעט אותם 6 ילדים שמוכרים על ידי מחלקת הרווחה. מאחר והבקשה המקורית היתה לאשר ל-4 ילדים רק, 4 כרטיסים, ומספר הילדים היה גדול יותר, היו בהתחלה 8 ילדים, ירדו שניים שלא מוכרים על ידי מחלקת הרווחה. כשאני אומר לא מוכרים, הם לא נזקקים, או יכול להיות שהם כן נזקקים אבל הם לא מוכרים אז הם לא מקבלים תמיכה.

מר יצחק קאול: לפי הקריטריונים.

מר ישראל טל: לפי הקריטריונים אישרו לנו 6 מהם ואנחנו חילקנו את 4 המנות בין ששת הילדים. למעשה, מה שאנחנו צריכים כאן לאשר זה את ארבעת הכרטיסים האלה עבור 6 הילדים.

גב' אורית פפר: 3,200 דולר?

מר ישראל טל: פלוס שני מאמנים ומנהל מקצועי. זה 7 אנשים שצריכים לקבל סיוע. הסיוע הזה הוא בסדר גודל הסכום שקבענו פה, שזה מגיע ל-25,760 שקלים.

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 29, מיום 2.7.2006

- גב' אורית פפר:** איזה כרטיס מקבלים חינם על קבוצה של 45 ילדים? מקבלים שני כרטיסים חינם.
- מר מאיר דורון:** על 45 צריך שלושה. אם זה 45 זה כבר שלושה אפילו.
- מר ישראל טל:** הכל תורגם. יש פה פירוט, שכרטיס טיסה 500 דולר, ביטוח 20, לינה באכסניה 210.
- גב' אורית פפר:** עדיין, על כל כרטיס...
- מר ישראל טל:** הכל גולם בין כל הכרטיסים.
- מר טל עזגד:** אייל צור ושני המאמנים.
- מר ישראל טל:** ההנחה גולמה בין כל השחקנים.
- מר מאיר דורון:** אבל כתבת כאן ראש משלחת וויתרנו על ראש משלחת.
- מר ישראל טל:** אני רק ציינתי שבמידה והעירייה תרצה למנות ראש משלחת, אז יש גם תפקיד של ראש משלחת.
- גב' אורית פפר:** מה היתה ההנחה שנתנו לאותם 6?
- מר ישראל טל:** זה התפלגות. היו 2 שקיבלו 100% הנחה.
- גב' אורית פפר:** למה 100%?
- מר ישראל טל:** כי הם היו מהנזקקים היותר זקוקים. ו-4 שחקנים שקיבלו 50% כל אחד. חילקנו את זה, עשינו דיפרנציאציה בין האנשים. 2 שהיו זקוקים ל-100% הנחה, שחקנים טובים, ילדים טובים, ורצו להכניס אותם לאותה מסגרת. כל הספורט ברמת השרון זה לא רק ספורט, זה גם חלק מהחינוך של רמת השרון, ואני חושב שבקטע הזה של נוער אנחנו צריכים לשלב, לקדם. כל הסיוע פה הוא למעשה רק כעזרה לאותם ילדים נזקקים פלוס הצוות המלווה.

- מר אליעזר בר:** יש מעט מאוד מלווים. כמות כזו גדולה של 45 נערים, בגיל שהוא קצת נוטה לפורענות.
- מר ישראל טל:** יש שני מאמנים ומנהל מקצועי.
- מר אליעזר בר:** זה נראה לי על פניו לא מספיק.
- גב' נורית אבנר:** כשאתם נסעתם בזמנו כמה היה? הייתם שניים.
- מר ישראל טל:** המאמנים בוגרים. 40, 55. מאמנים בגילאים כאלה הם בוגרים, הם לא ילדים. אני מוכן לבדוק, אולי גם אייל צור נוסע על חשבוננו, הוא לא הכניס את זה לקריטריון פה.
- גב' אורית פפר:** ואיפה אגודת הספורט משתתפת?
- מר מאיר דורון:** מה זה קשור לאגודת הספורט?
- גב' אורית פפר:** זה של אגודת הספורט.
- מר מאיר דורון:** לא, זה לא אגודת הספורט.
- גב' אורית פפר:** סליחה, אייל צור זה לא אגודת הספורט? המאמנים זה לא אגודת הספורט? כדורגל נוער זה לא עמותת הספורט?
- מר ישראל טל:** מאיר הדגיש מההתחלה שזה לא אקט ספורטיבי במיוחד, אלא זה אקט ממלכתי-עירוני, משלחת שיוצאת.
- מר מאיר דורון:** אני, כאיש ספורט וכל זה, אם זה בשביל הספורט אנחנו לא צריכים את הדבר הזה. אני אומר שוב, לאגודת הספורט היום התקציבים מוגבלים. את יכולה לעשות את התנועות איך שאת רוצה, אבל אני אומר שוב, יכולים מבחינתי גם לא לאשר.
- גב' אורית פפר:** אני חייבת להגיד משהו. יש משלחת שיוצאת בקיץ לעיר התאומה-
- מר ישראל טל:** זאת משלחת נוער שלא קשורה לזה.
- גב' אורית פפר:** אני יכולה לסיים את המשפט במטותא? יוצאת משלחת נוער עם ילדים טובים, מתנדבים, שערכו איתם אינספור ראיונות,

ואני יודעת שמחלקת החינוך והנוער ישבו וראיינו את האנשים, לילדים שמגיע, אני לא יודע כמה מהם יש להם כסף או אין להם כסף. אני יודעת שיצאו בחורף לפולין, וילדים שלא היה להם כסף, אלמוג אדונסקי ארגן את הפעילות והילדים עבדו בשביל זה. את הפעילות לא של הנסיעה לפולין, של העבודה של החלוקה. הכסף הועבר תמורת העבודה שלהם ואגודת הספורט בעניין, הועבר לבית הספר בשביל לממן את הנסיעות האלה. ילדים עובדים מאוד קשה בשביל הנסיעה, גם בקיץ, גם הנסיעות של המתנ"ס שהיה לפני שנה וגם הנסיעה של פולין.

???: זה עבר דרך אגודת הספורט.

גב' אורית פפר: מה שאני אומרת, שזה תקדים, משום שאם אנחנו נותנים עכשיו מלגות, יש בטוח עוד נסיעות של נוער שתתבקשו לאשר.

מר מאיר דורון: יש עוד. יש קידום נוער שבדרך גם.

מר ישראל טל: כגילוי נאות אני חייב לציין שבישיבה קודמת אתם יצאתם, אבל אושר שאני יוצא כראש משלחת לגאוגסמרינהוטה עם המשחת הרשמית של אגף החינוך. אני ויתרתי על הנסיעה כי זה לא מתאים לי, וגם על הנסיעה הזאת, אני לא נוסע כי זה לא מתאים לי גם מבחינת התאריכים. כך שזה לא קשור. אני פה מנסה לבנות תקציב לאותם ילדים, לאותה קבוצה שאני רוצה שתצא כקבוצה מלוכדת. אני לא רואה בזה דבר חריג, אני חושב שבהחלט אפשר. היתה קבוצה שיצאה בזמנו לארצות הברית, משלחת לאן שנסעתם, גם כן אישרנו פה תקציב מיוחד של כמה אלפי דולרים. אותו סדר גודל.

מר הרצל נחום: ישראל, אני חושב שאולי בגלל המסר, האנשים האלה, אני אדאג להם לעבודה בעירייה, יקבלו שכר.

גב' אורית פפר: מעולה.

מר טל עזגד: בני כמה הילדים?

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 29, מיום 2.7.2006

- מר ישראל טל:** הנסיעה בעוד שבועיים וחצי. אתה תדאג להם לעבודה?
- מר מאיר דורון:** קודם כל, אין לך כל כך הרבה. חלק לא עומדים בחוק.
- מר ישראל טל:** ילידי '90 זה בני 16.
- גב' אורית פפר:** הוא יכול להכניס אותם לנאגלה הראשונה... גילאים 16, 17 ו-18.
- ???:** אז הם יעבדו אחרי.
- גב' אורית פפר:** שנתון '88 זה לא חבר'ה בצבא?
- מר ישראל טל:** לא.
- מר מאיר דורון:** טלי, את רוצה להוסיף משהו?
- ???:** אגודת הספורט העבירה לי את הרשימה, בדקתי מי מוכר, הם ביקשו איזשהן המלצות לגבי הנחות, בדקנו לפי בדיקת זכאות אצלנו.
- מר מאיר דורון:** מקסימום ההשתתפות היא 50%. לא מקובל עליי בשום מקרה שנותנים 100% לילד. זה, אני חושב, חינוך לא נכון. זו דעתי. אמרו לי ל-8 ילדים 4 כרטיסים. כך נאמר לי. אז חשבתי 50% הנחה. לא צריך לתת 100%.
- מר ישראל טל:** יש שני ילדים שלא מסוגלים, לכן הם קיבלו. יש לי פה בקשה מאוד צנועה. או שאנחנו מאשרים או שאנחנו הולכים לעשות סדרת חינוך. נשלח אותם לעבוד ולהרוויח כסף – לא צריכים אותנו. שילכו לעבוד, ירוויחו ויסעו לבד לחו"ל. אני לא מבין, מה אנחנו נהיינו פה צדקנים כאלה?
- גב' נורית אבנר:** זה לא צדקנים, אבל לא עושים פה איפה ואיפה.
- מר ישראל טל:** משלחת של 45 ספורטאים שיוצאת זו משלחת מאוד מכובדת. זה בשוליים, 4 שחקנים, 6 שחקנים.

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 29, מיום 2.7.2006

גב' נורית אבנר: זו משלחת מאוד מכובדת ואני לא חושבת שיש פה מישהו שלא היה רוצה שהמשלחת הזאת תצא. הנקודה היא שכמו שציינה הגזברית, לנו יש פה מרכז תעסוקה לנוער. בכיתת אומ"ץ ילדים נסעו לפולין וכל הכתה התגייסה לעזור לאותם ילדים שנסעו, כי לא כולם נסעו. והכסף, כמו שאמרה הגזברית – הם עבדו, הכסף עבר דרך אגודת הספורט והגיע לבית ספר רוטברג ובזה נתנו מלגות לילדים. וגם שם, הלכו באופן יחסי. אבל לא היה מצב כזה של 100%. כל הורה גם נתן משהו. אני חושבת שפה יש מסר מאוד חינוכי. אין דבר כזה 100%. הם ילדים בריאים, הם ילדים שיכולים לעבוד, הם בגיל שמותר להם לעבוד. אז אני אומר דבר כזה, אני מאוד מתחברת לנושא הזה שעלה כאן ואומרת, אותם ילדים יכולים בכל זאת לנצל את התקופה עכשיו, נבקש מהמנכ"ל שיכניס אותם לנאגלה הראשונה של ההסדר של ה-10 ימים של תעסוקת נוער בקיץ, ואני חושבת שגם להם תהיה הרגשה יותר טובה, שהם לא מקבלים 100% אלא שהם בכל זאת מתאמצים ועושים משהו בשביל הנסיעה הזאת.

מר טל עזגד: בינינו, אבל ילד שלהורים שלו יש כסף ולא צריך ללכת לעבוד, וילד שלהורים שלו אין כסף הוא לא אשם ולא צריך לשלוח אותו לעבוד בחופש. אז אם כל ה-45 מתגייסים-

מר מאיר דורון: אני אתן את ההצעה שלי: להוריד 5,000 שקל והם יסתדרו-

גב' אורנה אוסטפלד: או שכל הקבוצה תעבוד. כל ה-45 ילדים יעבדו בשביל כולם. אם כבר, שיתנו יום אחד כולם ושילכו לעבוד.

מר ישראל טל: מאיר מציע משהו הגיוני. במקום 25,700 ומשהו, נאשר להם 20,000 שקלים.

מר מאיר דורון: 20,000 שקלים ושהם יסתדרו איך שהם יסתדרו.

גב' אורית פפר: אני רק מבקשת להחליט מאיזה תקציב זה.

- מר מאיר דורון:** אני לא רוצה, זה התפקיד שלך.
- מר ישראל טל:** בשביל זה יש גזברית.
- גב' אורית פפר:** לא, סליחה, לא בשביל יש גזברית. מכיוון שאף אחד לא שאל אותי לפני זה, מכיוון שזה נסיעות לחו"ל, מכיוון שזה לא מתקצב בסיכום תקציב, אני מבקשת שמי שיחליט איפה זה יהיה. זה לא עלה בוועדת כספים.
- מר ישראל טל:** מה לא עלה? זה ועוד איך עלה.
- גב' אורית פפר:** בוועדת כספים זה עלה?
- מר ישראל טל:** לא, סליחה. בישיבת הנהלה.
- גב' אורית פפר:** אני לא יכולה לקחת על עצמי אחריות על משהו שלא מתקצב, אני מצטערת. אתם חברי המועצה, תחליטו מה שאתם רוצים, אני אקבל את זה.
- מר דוד יצחק:** לפי דעתי זה לא חוקי להחליט בלי לקבוע סעיף תקציבי. אנחנו לא יכולים לקבל החלטה כזאת בכלל.
- מר מאיר דורון:** זה נכון שצריך להגיד את הסעיף, אבל את הסעיף יכולה להגיד לנו איפה יכולים להיות עודפים או משהו.
- מר דוד יצחק:** אז תן לה שבוע ובשבוע הבא היא תגיד לך אם יש סעיף תקציבי או לא.
- מר ישראל טל:** יש סעיפים מיוחדים שקבעו-
- מר דוד יצחק:** צריך להביא הנה את הסעיף התקציבי. אם אורית לא יודעת מה הסעיף התקציבי, תדחה את זה לשבוע הבא, בשבוע הבא יהיה סעיף תקציבי, אפשר להחליט. אין סעיף תקציבי – אי אפשר להחליט.
- גב' אורית פפר:** ישראל, אני אגיד לך בדיוק מאיזה סעיף. אתה ביקשת משהו, אנחנו הגדלנו את קרן המלגות. בהצעת התקציב קרן המלגות בחינוך מוגדלת, לפי בקשה של ישראל טל-

???: בחינוך?

גב' אורית פפר: קרן מלגות נמצאת בחינוך, זה לא סעיף ספורט.

קרן חינוך מוגדלת ב-40,000 שקל, לפי בקשה שלך.

מר מאיר דורון: מכמה לכמה?

גב' אורית פפר: היא מוגדלת ב-40,000 שקל לפי בקשה של ישראל

טל. הכסף, מה שאתה מבקש, העניינים האלה, יוקדש לזה.

מר מאיר דורון: אני רק אסביר מה מטרת הקרן. מטרת הקרן היא,

כמו שהיתה לנו נגיד ענת אבריקנט ובעלי כישרונות, לא כל הענפים נמצאים

כאן. שיט אין לנו, למה אין לנו לא ירקון ולא ים. יש לנו קרן לספורטאים

בודדים שהם לא במסגרת אגודת הספורט. למשל, אין לנו טניס שולחן או

דברים מהסוג הזה, גם לא טניס. אלה המלגות. אני מוכן, אני מקבל את

הדברים של יצחק דוד, שאני אשב עם הגזברית לראות איך אנחנו, יכול להיות

שזה יהיה-

גב' אורית פפר: זה יהיה מהסעיף הזה, אבל ישראל צריך לדעת את

זה, כי הסעיף הזה הוגדל על פי בקשתו האישית.

מר מאיר דורון: זה יהיה מהסעיף הזה או שזה יהיה סעיף אחר.

גב' אורית פפר: אין לי סעיף אחר.

מר מאיר דורון: בסדר, 20,000 שקל אני מציע לתת, והשאר, מאחר

ונתנו שם הנחה, שאני לפחות לא ידעתי שהיא כזאת גבוהה, אני חושב שלא

יכול במקרה הזה לצאת ילד שההורים שלו לא עושים שום מאמץ. אם יש

מקרים מיוחדים, תאמינו לי, טלי פותרת אותם. וטלי היום יודעת כל משפחה

וכל דבר ברמת השרון. טלי, זו נאגלה שניה, היא בקיאה בדברים האלו. אז

אם אתם מוכנים לאשר 20,000 שקל השתתפות. אני ער לנקודה שאלי בר או

מישהו אמר, שאני חושב שיש מעט מדי מלווים. אז יכול להיות שמישהו ירצה

להשתתף או אתם תיסעו. אני חושב ששלושה אנשים על 42-

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 29, מיום 2.7.2006

מר ישראל טל: אני מוכן להמליץ להם לצרף עוד שני מבוגרים על חשבונם.

מר מאיר דורון: אפילו לחלק את זה. ישראל, בדרך כלל על כל 10 אנשים יש מלווה. זה מן המוסכמות. וילדים, פתאום אחד ילך לך או ילד יהיה חולה או כל מיני דברים. אני חושב שזה קצת גובל בחוסר אחריות, על 3 אנשים לשים 42 ילדים.

מר ישראל טל: אני אבדוק את זה.
מר מאיר דורון: ובטח לא הנבחרת של הילדים האלו, שלא זזים מהמקום, הם ירוצו. טוב, 20,000 מסכימים? תודה.

<p><u>החלטה מספר 298:</u> הוחלט לאשר פה אחד תקציב מיוחד בסך 20,000 ₪ למשלחת נוער בכדורגל. התקציב יילקח מקרן מלגות חינוך.</p>

מר מאיר דורון: יש עוד נושא? אין. תודה רבה.

טל עזגד
ע. ראש העירייה

מאיר דורון
מ"מ ראש העירייה

קובץ החלטות

5. אישור הסכם להפעלה והסכם תרומה לניהול פארק קוקה קולה אקסטרים רמת השרון. החומר עבר לעיון ביום חמישי 22.6.06.

החלטה מספר 293: הוחלט ברוב קולות (בעד - 11, נגד - 1) לאשר הסכם להפעלה והסכם תרומה לניהול פארק קוקה קולה אקסטרים רמת השרון. מליאת המועצה מחליטה שבהסכם הניהול תינתן הנחה של לא פחות מ-30% לתושבי רמת השרון. [טל, שים לב לניסוח ההחלטה]

6. אישור חוזה פיתוח בין עיריית רמת השרון לבית הספר רימון.

החלטה מספר 294: הוחלט לאשר פה אחד את חוזה הפיתוח ואת חוזה החכירה בין עיריית רמת השרון לבית הספר רימון.

7. פתיחת חשבון בנק נפרד בבנק אוצר השלטון המקומי אשר ישמש כקרן מיועדת פרויקט מתחם הצעירים.

החלטה מספר 295: הוחלט לאשר פה אחד פתיחת חשבון בנק נפרד בבנק אוצר השלטון המקומי אשר ישמש כקרן מיועדת פרויקט מתחם הצעירים.

8. אישור חוק עזר שילוט + חוק עזר על פי אישור ועדת כספים. מצ"ב אישור ועדת כספים.

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 29, מיום 2.7.2006

החלטה מספר 296: הוחלט לאשר פה אחד חוק עזר שילוט.

10. אישור מתן מקדמות בגובה 50% לגופים נתמכים על פי אישור ועדת תמיכות מצומצמת.

החלטה מספר 297: הוחלט לאשר פה אחד מתן מקדמות בגובה 50%, על פי אישור ועדת תמיכות מצומצמת, לגופים הנתמכים כלהלן: אקי"ם, אנוש, איל"ן רמת גן ספיבק, בית חב"ד, משכן משה ועמותת יד לבנים.

11. בקשה לאישור תקציב מיוחד – משלחת נוער בכדורגל, ע"י ישראל טל.

החלטה מספר 298: הוחלט לאשר פה אחד תקציב מיוחד בסך 20,000 ₪ למשלחת נוער בכדורגל. התקציב יילקח מקרן מלגות חינוך.